

ПРОТОКОЛ

№ 94

София, 03.04.2024 година

Днес, 03.04.2024 г. от 10:18 ч. се проведе закрито заседание на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) в състав „Енергетика“, ръководено от председателя доц. д-р Иван Н. Иванов.

На заседанието присъстваха членовете на Комисията Александър Йорданов и Благой Голубарев, и Юлиан Митев – за главен секретар, *съгласно Заповед № 335 от 03.04.2024 г.*, (без право на глас).

На заседанието присъстваха Б. Паунов – началник на отдел „Цени и лицензии: електропроизводство, ВКП на електрическа и топлинна енергия“ и експерти на КЕВР.

Председателят установи, че няма възражения по проекта за дневен ред и няма други предложения, както и няма правни пречки за провеждане на заседанието, което протече при следния

ДНЕВЕН РЕД:

1. Доклад с вх. № Е-Дк-386 от 28.03.2024 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, на „Топлофикация – ВТ“ АД, след отмяна на т. 7 от Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с Решение № 5379 от 29.08.2022 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, постановено по адм. дело № 7400 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 8306 от 07.08.2023 г. на Върховния административен съд на Република България, Трето отделение, по адм. дело № 10180 от 2022 г.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Боян Паунов, Ивайло Александров, Георги Петров, Надежда Иванова, Йовка Велчева, Петя Георгиева и Ненко Ненков

2. Доклад с вх. № Е-Дк-387 от 28.03.2024 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при

прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Топлофикация-Сливен-инж. Ангел Ангелов“ ЕАД, след отмяна на т. 13 от Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 2999 от 10.05.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 62 състав по адм. дело № 7402 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 166 от 11.01.2022 г. на Върховния административен съд – Трето отделение по адм. дело № 6950 от 2021 г.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Боян Паунов,
Ивайло Александров, Георги Петров, Петя Георгиева,
Надежда Иванова, Радослав Наков и Ненко Ненков

3. Доклад с вх. № Е-Дк-388 от 28.03.2024 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Топлофикация – Габрово“ ЕАД, след отмяна на т. 14 от Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 2546 от 16.04.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 63 състав по адм. дело № 7399 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 5378 от 03.06.2022 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 9635 от 2021 г.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова,
Боян Паунов, Ивайло Александров, Георги Петров,
Петя Георгиева, Надежда Иванова и Ненко Ненков

4. Доклад с вх. № Е-Дк-389 от 28.03.2024 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Брикел“ ЕАД, след отмяна на т. 23 от Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 2920 от 05.05.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 8 състав по адм. дело № 7406 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 5901 от 15.06.2022 г. на Върховния административен съд – Трето отделение по адм. дело № 8254 от 2021 г.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова,
Боян Паунов, Ивайло Александров, Георги Петров,
Надежда Иванова и Ненко Ненков

По т.1. Комисията, след като разгледа Решение № 8306 от 07.08.2023 г. на Върховния административен съд на Република България, Трето отделение, по адм. дело № 10180 от 2022 г., с което е оставено в сила Решение № 5379 от 29.08.2022 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, по адм. дело № 7400 от 2020 г., с което се отменя Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. 7 и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2020 г., е утвърдила пределни цени на топлинната

енергия и е определила преференциални цени и премии на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала” на дружества от сектор „Топлоенергетика”. По т. 7 от посоченото решение Комисията е утвърдила на „Топлофикация - ВТ” АД цени на електрическата и топлинната енергия, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 217,77 лв./MWh; премия по чл. 33а от Закона за енергетиката – 128,34 лв./MWh; еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 87,26 лв./MWh; при ценообразуващи елементи на цените: необходими годишни приходи – 7 340 хил. лв., в т. ч.: разходи – 7 272 хил. лв., от които условно-постоянни – 1 659 хил. лв. и променливи – 5 614 хил. лв.; регулаторна база на активите – 2 085 хил. лв.; норма на възвръщаемост – 3,24%; при количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 20 344 MWh и количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 33 342 MWh.

По жалба на „Топлофикация - ВТ“ АД, с Решение № 5379 от 29.08.2022 г. на Административен съд - София град (АССГ), Трето отделение, по адм. дело № 7400 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 8306 от 07.08.2023 г. на Върховния административен съд на Република България (ВАС), Трето отделение, по адм. дело № 10180 от 2022 г., е отменено Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г., в частта му по т. 7, и преписката е върната на КЕВР за ново произнасяне при съобразяване на дадените задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

АССГ е приел, че утвърдените от КЕВР цени са формирани при противоречие с нормативните разпоредби, решението в оспорената част е незаконосъобразно като противоречащо на материалния закон и следва да бъде отменено на основание чл. 146, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). ВАС е приел, че решението на АССГ следва да се остави в сила, като е изложил подробни мотиви в тази връзка.

ВАС приема за правилни изводите на АССГ за незаконосъобразност на оспорения административен акт по отношение на *разходите за закупуване на квоти за емисии парникови газове*. В касационното решение се посочва, че по силата на чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК) „Топлофикация - ВТ“ АД трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи, на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от Наредба № 5 от 23 януари 2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ). Разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от ЗОИК задължава операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията. За неизпълнение на изискванията на тази разпоредба на операторите на инсталацията се налага имуществена санкция за всеки тон еквивалент въглероден диоксид, за който операторът не е предал квоти. Според ВАС, именно въз основа на тези си законови задължения дружеството трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи. Съдът посочва че, съгласно схемата за безплатно разпределение на квоти на парникови газове, по силата на дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността (Директива 2009/29/ЕО), получаваните от операторите на инсталации безплатни квоти ежегодно намаляват, което води до необходимост за закупуване на емисионни квоти в по-голям размер спрямо отчетените за предходния период. В решението на касационната

инстанция се посочва, че в случая одобреното количество квоти от 14 446 тона CO₂ не е оспорено от дружеството.

Според съда, тъй като този ценообразуващ елемент представлява променлив разход по смисъла § 1, т. 10 от Допълнителните разпоредби на НРЦТЕ, икономически обосновано е разходите за емисии да се включват в цените на периода, за който са относими, на база прогноза. Всички икономически обосновани разходи, в т.ч. и разходите за закупуване на необходимите квоти за емисии парникови газове следва да бъдат включвани в цените на услугите за периода, за който се отнасят, тъй като в противен случай се получава изместване на разходи, които да бъдат заплащани от клиентите през период, към който са неотнесими. Както количествата, така и цената на емисионните квоти следва да бъдат прогнозни за предстоящия регулаторен период, а не отчетни, тъй като енергийните предприятия ще закупуват емисиите през бъдещ период, като изискването е прогнозирането да е въз основа на данни от националната и международната практика, съгласно чл. 3, ал. 4 и чл. 8, ал.4 от НРЦТЕ. Разходите за въглеродни емисии са реално платими през регулаторния период и могат да бъдат прогнозирани, както всеки един елемент от останалите групи разходи. ВАС се позовава на изготвената по делото експертиза, която е изследвала и установила тенденция и данни за покачване на борсовите цени на квоти, като в тази връзка, касационната инстанция приема, че АССГ правилно е счел, че приетата от Комисията цена на въглеродните емисии от 22 евро/тон е занижена спрямо пазарните нива към датата на приемане на Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на КЕВР с 12 %, като се отклонява с над 25 % към края на 2020 г. и с над 37 % от цената за регулаторния период. Налице е неточно определяне на цената на емисията парникови газове и след връщане на преписката регулаторът трябва да вземе предвид покупната цена от 25 евро/тон към момента на постановяване на своя акт. Според ВАС, възможността за компенсиране, предвидена с разпоредбите на чл. 8, ал. 10 от НРЦТЕ и чл.24а от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ), каквото КЕВР е приложил по отношение на дружеството с последващото Решение Ц-26 от 01.07.2021 г., което касае следващ ценови период и не подлежи на преценка във връзка с разглеждания ценови период, не отменя задължението на регулатора да определи цените и броя на квотите въглеродни емисии, съобразно пазарните им стойности и действително необходимите количества, тъй като неточното им определяне би довело до драстично завишаване на цените и изместване на разходите в следващ период. Освен това, съдът счита, че възможност за нормативно компенсиране е само перспектива и не отразява конкретните нужди за периода, които е следвало да бъдат съобразени от КЕВР. В този смисъл ВАС приема, че решението на регулатора противоречи на предвидения в чл. 31, т. 2 ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноваваните им разходи за дейността им.

ВАС приема за правилни изводите на първоинстанционния съд по отношение на **разходите за ремонт**. ВАС посочва, че КЕВР първоначално е намалила разхода до нивото на отчетените през 2019 г. (237 хил.лв.), но след възражение на дружеството, са възстановени разходи за ремонт на стойност 118 хил.лв. до достигане на стойност 50 % над отчетната стойност през базисната година, в съответствие с т. 1.2 от общия подход. Според ВАС, от техническия анализ в заключението на приетата по делото експертиза е видно, че предвидените от дружеството ремонтно-възстановителните дейности от т. 1 до т. 7 са необходими за нормалната и безаварийна работа на когенератор Wartsila 16V25SG и са ремонти и обслужвания, свързани с осъществяване на лицензионните дейности на дружеството; от т. 8 до т.10 са необходими за нормалното и безаварийно производство на топлинна енергия от водогрейни и парни котли (осъществяване на лицензионна дейност на дружеството); т.11 - необходим ремонт на покрив на машинна зала, застрашаващ безаварийната работа на съоръженията в „Топлофикация –ВТ“ АД, необходим за

извършването на лицензионните дейности и от т. 13 и т. 14 - необходими за нормалното топлопренасяне на произведената топлинна енергия до клиентите на дружеството, като непризнатите разходи могат да доведат до аварии или напълно нефункциониране на производствените мощности и топлопреносната система. В тази връзка, ВАС посочва, че и вещото лице икономист е приел, че заявените разходи за ремонти са икономически обосновани. Според касационната инстанция, комисията коригирайки разходите за ремонти, не е посочила кои позиции според нея не са обосновани или не е необходимо да бъдат извършвани, т.е. според съда липсват мотиви. Предвид установеното ВАС не споделя изводите на регулаторния орган, че подробно описаните разходи за ремонт на отделни съоръжения са обосновани като необходимост, но не доказват, че са необходими за извършване над стойността на ремонта по отчет от базисната година. Според съда, непризнаването на разходите за ремонти в заявения размер е възможно да доведе до непълно възстановяване на разходите за ремонти, в случай че бъдат извършени, или ще доведе до неизвършване на всички планирани ремонтни дейности. Непълното възстановяване на разходи се отразява в намаление на утвърдената възвръщаемост, тъй като частта от разходи, които енергийното предприятие следва да извърши за осъществяване на лицензионната дейност, но не са признати от КЕВР и включени в утвърдените цени, се покриват за сметка на възвръщаемостта на капитала. ВАС посочва, че трябва да се има предвид, че непризнаването на присъщо необходими разходи и невключването им в цените във всеки случай се отразява в непълно възстановяване на икономически обосновани разходи. Според съда, това рефлектира в намаление на утвърдената възвръщаемост, което е в противоречие на предвидения в чл. 31, т. 2 от ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им, в т.ч. и разходите за ремонти. В тази връзка, ВАС прави извод, че разходите за ремонти са явяват технически необходими и обосновани с цел гарантиране на нормалната експлоатация на енергийните съоръжения.

ВАС приема за правилни изводите на първоинстанционния съд **относно непризнаването на разходите за закупуване на електрическа енергия за собствени нужди**. В решението на касационната инстанция се посочва, че във възражението на „Топлофикация – ВТ“ АД срещу извършената корекция на „разходи за закупена енергия“ от 650 хил.лв. на 513 хил.лв., дружеството е посочило, че по-високият разход е свързан с инсталирането на допълнителна котелна инсталация за изгаряне на биомаса за производство на топлинна енергия и нейната експлоатация. В решението на КЕВР лаконично и без мотиви е прието, че възражението на дружеството относно корекцията на разходи за закупена енергия не се приема. За предстоящия ценови период няма основания за увеличаване, както на количеството закупена енергия, така и увеличение в цената на електрическата енергия. ВАС посочва, че излагането, в първоинстанционното производство и в касационната жалба на допълнителни мотиви за липса на данни у КЕВР за инсталиране на нови съоръжения – инсталиране на допълнителна котелна инсталация и нейните характеристики, се явява недопустимо. Ето защо липсата на мотиви в оспореното решение и по този въпрос съдът приема за съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

ВАС намира за правилни изводите на първоинстанционния съд по отношение на **разходите за заплати и възнаграждения**. Според съда, приложеният общ процент на увеличение (допуснатото от КЕВР увеличение на разходите за възнаграждения и заплати е в размера на 8,9 %, във връзка с увеличението на минималната работна заплата в страната от 01.01.2020 г.) нарушава принципа за равенство, обективизиран в чл. 8, ал. 2 от АПК, доразвит в специалната уредба на чл. 23, т. 5 от ЗЕ, съгласно който при изпълнение на регулаторните си правомощия Комисията се ръководи от принципа за осигуряване на

равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и между видовете клиенти. ВАС посочва, че в случая КЕВР е извършила посоченото намаление в разходите в нарушение на приложимите чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ, съответно чл. 11, ал. 4 от НРЦЕЕ, Глава втора, раздел 1 от Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала” (Указания-НВ), в които е предвидено КЕВР да утвърждава прогнозен размер на разходите след преценка за икономическата им обосновааност, въз основа на представени от дружествата обосновки и доказателства и на база сравнителен анализ, което в случая според съда, не е сторено. ВАС посочва, че в никакъв случай сравнителния анализ не може да се идентифицира с възприетия от регулатора общ подход за оценяване в сектора. В тази връзка съдът приема, че ограничението на допуснатото увеличение до 8,9 % не отчита състоянието на пазара на труда в различните региони на страната и няма да позволи повишаване на конкурентоспособността на дружеството в региона при наемане на персонал. Ето защо предвиденото увеличаване няма да преодолее съществуващото изоставане на средната работна заплата в дружеството в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2019 г. в отрасъл „Енергетика“. Според съда, в случая при прилагане на общия подход е нарушен принципът на чл. 23, т. 5 от ЗЕ и по отношение на дружеството не е отчетено значителното изоставане от средната заплата за отрасъла. Ето защо ВАС счита, че в тази си част решението на КЕВР е постановено в нарушение на чл. 23, т. 5 от ЗЕ, след като регулаторът не осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия и не отчита спецификата на конкретно дружество.

На следващо място, ВАС приема за правилни изводите на АССГ, по отношение на корекцията от КЕВР на **нормата на възвръщаемост на привлечения капитал**. В решението на касационната инстанция се посочва, че съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала. В случая нормата на възвръщаемост на привлечения капитал (НВпк) е коригирана – заявена е 6,88%, а е одобрена 3,24%. Съдът посочва, че заявената НВпк се формира от 7 договора (един от 2005 г. с лихва 5,00%, два от 2011 г. с лихва 5,00 %, заем с лихва - 5,50% и три кредита от 2013 г., 2015 г. и 2017 г., всичките с лихва 7,50 %), като среднопретеглената лихва на привлечения капитал е 6,63 %. КЕВР е утвърдила норма на възвръщаемост на привлечения капитал на база на статистически данни на Българска народна банка (БНБ) към 31.12.2019 г. ВАС споделя приетото от АССГ, че не е икономически обосновано статистическите данни за лихвените нива към края на 2019 г. да се прилагат към кредити, привлечени от топлофикационното дружество в предходен регулаторен период при положение, че дружеството няма нито задължението, нито възможността да предоговаря или рефинансира кредитите си ежегодно. Според съда, одобрената от КЕВР норма на възвръщаемост може да се приеме за икономически обоснована за кредити, получени през периода, за който се отнася, но не се отчитат влияния като такси за разглеждане и управление на кредита и други, каквито са налице при банковите заеми. Не следва да се пренебрегват и обстоятелствата, че при често рефинансиране на кредитни средства, могат да се акумулират непредвидени разходи, както по предоговарянето, така и неустойки при предсрочно прекратяване на договори, които разходи да превишат ефекта от договарянето на по-нисък лихвен процент, целен от КЕВР. При определяне на утвърдената среднопретеглена норма на възвръщаемост, КЕВР е приложила т. 41 от Указания-НВ, като е взела предвид норма на възвръщаемост на привлечения капитал от 3,24%, по официални данни на БНБ за кредити за нефинансови предприятия, за периода към края на предходната 2019 г. Съгласно посочената т. 41 от Указания-НВ, КЕВР определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните й величини и/или официално публикувана прогнозна

информация, като не е посочено към кой момент следва да се вземат статистическите данни за пазарната цена на привлечения капитал. Според съда, КЕВР е приела статистическите данни към края на предходната година, без да обсъди дали са актуални към датата на постановяване на оспореното решение, още по-малко какви са прогнозните стойности през целия ценови период. В тази връзка ВАС възприема извода, че директното прилагане на пазарната лихва към края на последната календарна година без анализ и прилагане на корекции, се явява икономически необосновано, с оглед изискванията на чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Включването в цените на норма на възвръщаемост на привлечения капитал под приложимия среднопретеглен за жалбоподателя размер по силата на действащи и обвързващи го договори за кредит би довело до намаляване на неговата възвръщаемост, като разликата се покрива за негова сметка.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото при спазване на указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г., в частта му по т. 7, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда задължителни указания с Решение № 8306 от 07.08.2023 г. на Върховния административен съд, Трето отделение, по адм. дело № 10180 от 2022 г., с което е оставено в сила Решение № 5379 от 29.08.2022 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, по адм. дело № 7400 от 2020 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация - ВТ“ АД за ценовия период от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г., са както следва:

1. Разходи за закупуване на квоти за емисии парникови газове:

За регулаторния период 01.07.2020 г. - 30.06.2021 г. разходите за квоти за въглеродни емисии на „Топлофикация-ВТ“ АД са определени в размер на 698,148 хил.лв. (621,322 хил.лв. + 76,826 хил.лв. = 698,148 хил.лв.). Същите са изчислени при съобразяване със следното:

1.1. Разходите за квоти за въглеродни емисии (CO₂) на „Топлофикация-ВТ“ АД утвърдени в отмененото Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. са определени в размер на 621,322 хил. лв. (14 446 t CO₂ x 43,01лв./t = 621,322 хил. лв.).

1.2. С последващо Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. на КЕВР е извършена корекция на необходимите приходи по отношение на разходите за квоти за въглеродни емисии, съгласно чл. 24а, ал. 1 от НРЦЕЕ и чл. 8, ал. 10 от НРЦТЕ, като на дружеството е компенсирал недовзет приход за квоти за въглеродни емисии в размер на 238 хил. лв. при отчетена средна цена на емисии CO₂ за периода 01.07.2020 г. – 15.04.2021 г., в размер на 30,97 евро/t.

2. Корекция по въглеродни емисии		
	месец	Общо:
Количество, Qe	t	13 544
Прогнозна цена на въглеродни емисии , Цпе	евро/t	22
Отчетена цена на въглеродни емисии , Цш	евро/t	30,97
надвзет/недовзет приход от въглеродни емисии	хил. лв.	-238

1.3. В изпълнение на Решение № 8306 от 07.08.2023 г. на ВАС по адм. дело № 10180 от 2022 г. за целите на ценообразуването се приема средна отчетна цена (Average auction price) на CO₂ квоти от проведените в периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г. първични търгове (Primary market auction) на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange) в размер на **35,34** евро/тон CO₂ (69,12 лв./тон CO₂).

Левовата равностойност е изчислена с фиксирания валутен курс на Българската народна банка (1,95583 лв./евро). При изчисляването на посочената цена не са взети предвид постигнатите отчетни цени на CO₂ квоти на проведените търгове на германската и полската борси, както и тези за авиационни оператори. Поради това, че регулаторният период 01.07.2020 г. - 30.06.2021 г. обхваща полугодията на две календарни години (2020 г. и 2021 г.), за целите на изчисленията са използвани публично достъпни данни във файлове с наименование Emmision-spot-primary-market-auction-report-2020 и Emmision-spot-primary-market-auction-report-2021, които са публикувани в меню: Market data-Environmental Markets-Auction Market- Information Downloads или чрез пряк достъп от следния линк:

<https://www.eex.com/en/market-data/environmental-markets/eua-primary-auction-spot-download>.

Отчетеният разход за квоти за въглеродни емисии за регулаторния период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г. е в размер на 936,148 хил. лв. (13 544 t CO₂ x 35,34 евро/t = 478,645 евро или 936,148 хил. лв.).

Разликата между отчетения разход за квоти за въглеродни емисии за регулаторния период 01.07.2020 г. - 30.06.2021 г. (936,148 хил. лв.) и сбора от признатия разход за квоти за въглеродни емисии в отмененото Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. и компенсирания недовзет приход за квоти емисии по Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. (621,322 хил. лв. + 238 хил. лв. = 859,322 хил. лв.), е в размер на + 76,826 хил. лв. (936,148 хил. лв. – 859,322 хил. лв. = + 76,826 хил. лв.).

В тази връзка, за регулаторния период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г. разходите за квоти за въглеродни емисии на „Топлофикация-ВТ“ АД са определени в размер на 698,148 хил.лв. (621,322 хил.лв. + 76,826 хил.лв. = 698,148 хил.лв.).

2. Разходи за ремонт:

Разходите за ремонт в производството отнесени към електрическата енергия са коригирани от 324 хил. лв. на 354 хил. лв. или с 30 хил. лв., съгласно отчетените от дружеството за ценовия период 01.07.2020 г. - 30.06.2021 г.

3. Разходи за закупена енергия

Разходите за закупена енергия са коригирани от 513 хил. лв. на 650 хил. лв. или с 137 хил. лв., съгласно заявеното от дружеството за ценовия период 01.07.2020 г. - 30.06.2021 г.

4. Разходи за заплати и възнаграждения:

Разходите за заплати и възнаграждения са коригирани от 566 хил. лв. на 549 хил. лв., а осигурителните вноски и социални разходи са коригирани от 113 хил. лв. на 106 хил. лв. съгласно заявеното от дружеството за ценовия период 01.07.2020 г. - 30.06.2021 г.

5. Норма на възвръщаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“, приети с решение по протокол № 116 от 26.06.2018 г., по т. 1 на КЕВР (Указания-НВ), „Топлофикация - ВТ” АД е представило Справка № 3 (от ценови модел справки от № 1 до № 9), от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2019 г. е 6,63%. В Справка № 3 дружеството е посочило договорените лихвени проценти и остатъчна главница, на базата на които е изчислен общият процент.

Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не са в съответствие с тази норма. Регулаторните правомощия на Комисията включват определянето на пределни стойности на определени разходи, които могат да бъдат заимствани от официални източници, което се извлича и от разпоредбите на чл. 10, ал. 2 от НРЦТЕ и чл. 15, ал. 2 от НРЦЕЕ, според които нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е в съответствие с пазарната норма. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява по начина, посочен в т. 40 от Указания-НВ, но се утвърждава до размера, посочен в т. 41 от Указания-НВ, според която Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. В този смисъл е допустимо едновременното прилагане на двата подхода по т. 40 и т. 41 от Указания-НВ.

В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ЗЕ, основните цели на този закон са създаване на предпоставки за създаване и развитие на конкурентен и финансово стабилен енергиен пазар и енергийни доставки при минимални разходи. В чл. 2, ал. 2 от същия закон е предвидено наред с други и задължението производството и търговията с електрическа и топлинна енергия да се извършват при гарантиране интересите на потребителите. Целите, посочени в чл. 2 от ЗЕ са ангажимент на органите, осъществяващи държавната политика в енергетиката, регулиране на дейностите в енергетиката, както и на всички енергийни дружества, каквото е и „Топлофикация - ВТ” АД. В тази връзка, с оглед спазване на изискванията на чл. 2, ал. 1, т. 4 от ЗЕ, е необходимо лицензиантът също да полага необходимите усилия, за да минимизира разходите си за осъществяване на лицензионната дейност. Гаранция за изпълнение на това задължение от енергийните предприятия е дейността на КЕВР по регулиране на цените в енергетиката и принципите, от които регулаторът се ръководи при извършването на тази дейност. На основание чл. 23, т. 4, т. 10 и т. 11 от ЗЕ, КЕВР следва да създава стимули за енергийните предприятия за ефективност на регулираните дейности, както и осигуряване на баланса между интересите на енергийните предприятия и клиентите. Предвид изложеното, приложимото законодателство допуска намаляване на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал при отразяване на обективното състояние на пазара на кредитните услуги към съответния момент, с цел запазване относителната

стабилност на цените на произвежданите от дружеството енергийни продукти в интерес на неговите клиенти.

С оглед горното, е извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,24%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2019 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия).

Съгласно извършен анализ на актуалните статистическите данни за пазарната цена на привлечения капитал към датата на постановяване на отмененото решение на КЕВР, както и на прогнозните стойности през целия ценови период 01.07.2020-30.06.2021 г., се установява, че съгласно официални данни на БНБ (Лихвени проценти и обеми по нов бизнес по кредити, различни от овърдрафт, за сектор Нефинансови предприятия по период на първоначално фиксиране на лихвения процент) за ценовия период 01.07.2020-30.06.2021 г. нивото на лихвите по кредитите до 1 млн. евро над 5 години са средно в размер на 1,76%, съответно за 2020 г. са в размер на 2,31% и 1,73% за 2021 г.

По тези съображения е обосновано целевата норма на възвръщаемост на привлечения капитал за регулаторния период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г. да е в размер на 3,24%. Определянето на ценообразуващите елементи за регулаторни цели, съобразено с пазарните им стойности, цели недопускане ощетяване на енергийните предприятия и клиентите, с което се спазва принципът в чл. 23, т. 4 от ЗЕ за осигуряване баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация - ВТ“ АД, за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 223,61 лв./MWh.
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 134,18 лв./MWh.
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 90,30 лв./MWh.
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 7 560 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 7 491 хил. лв., от които условно-постоянни – 1 664 хил. лв. и променливи – 5 827 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 2 112 хил. лв.;
 - Норма на възвръщаемост – 3,24%;
 - Количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 20 344 MWh;
 - Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 33 342 MWh.

Изказвания по т.1.:

Ал. Йорданов каза, че и четирите точки, които предстоят да бъдат докладвани, са във връзка с решения за цени, отменени от АССГ, потвърдени от горна инстанция. Тъй като Комисията е разглеждала детайлно цените, моли работната група да съобщи само мотивите на съда и съответно промените, които настъпват в цените вследствие на съобразяване с указанията на съда.

Ив. Н. Иванов обобщи да не се представя изцяло казуса, който разглежда Комисията. Да се докладва само дали има промяна съобразно мотивите на съда и да се прочете проекта на решение по доклада и самият проект на решение.

Докладва Б. Паунов. С Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. Комисията за енергийно и водно регулиране, считано от 01.07.2020 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени и премии на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”. По т. 7 от посоченото решение Комисията е утвърдила на „Топлофикация - ВТ” АД цени на електрическата и топлинната енергия, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 217,77 лв./MWh; премия по чл. 33а от Закона за енергетиката – 128,34 лв./MWh; еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 87,26 лв./MWh. По жалба на „Топлофикация - ВТ“ АД с Решение на Административен съд - София град, на КЕВР е указано да се произнесе отново при съобразяване на задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

АССГ е приел, че утвърдените от КЕВР цени са формирани при противоречие с нормативните разпоредби, решението в оспорената част е незаконосъобразно като противоречащо на материалния закон и следва да бъде отменено на основание чл. 146, т. 4 от АПК. ВАС е приел, че решението на АССГ следва да се остави в сила, като е изложил подробни мотиви.

АССГ е счел за незаконосъобразно оспорения административен акт по отношение на разходите за закупуване на квоти за емисии парникови газове, разходите за ремонт, разходите за закупуване на електрическа енергия за собствени нужди и разходите за заплати и възнаграждения.

ВАС приема за правилни изводите на АССГ по отношение на корекцията от КЕВР на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал.

След извършен анализ и при съобразяване на дадените от съда задължителни указания с Решение № 8306 от 07.08.2023 г. на Върховния административен съд, Трето отделение, по адм. дело № 10180 от 2022 г., с което е оставено в сила Решение № 5379 от 29.08.2022 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, по адм. дело № 7400 от 2020 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация - ВТ“ АД за ценовия период от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г., са както следва:

Направени са корекции на разходите за закупуване на квоти за емисии парникови газове, като е съобразено с последващо Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. на КЕВР за извършена корекция на необходимите приходи по отношение на разходите за квоти за въглеродни емисии. Корижирани са разходите за ремонт, разходите за закупуване на електрическа енергия и разходите за заплати и възнаграждения. Нормата на възвръщаемост на капитала е съобразена с указанията на КЕВР.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация - ВТ“ АД за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г. са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 223,61 лв./MWh.
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 134,18 лв./MWh.
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 90,30 лв./MWh.

Необходими годишни приходи – 7 560 хил. лв.

Количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 20 344 MWh;

Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 33 342 MWh.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 8306 от 07.08.2023 г. на Върховния административен съд на Република България, Трето отделение, по адм. дело № 10180 от 2023 г., с което е оставено в сила Решение № 5379 от 29.08.2022 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, постановено по адм. дело № 7400 от 2020 г., работната група предлага Комисията да обсъди и приеме следните решения:

1. Да приеме настоящия доклад;
2. Да приеме решение за утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин, на „Топлофикация - ВТ“ АД.

Б. Паунов прочете диспозитива на проекта на решение:

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация - ВТ“ АД, за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 223,61 лв./MWh.
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 134,18 лв./MWh.
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 90,30 лв./MWh.

4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:

Необходими годишни приходи – 7 560 хил. лв., в т. ч.:

о Разходи – 7 491 хил. лв., от които условно-постоянни – 1 664 хил. лв. и променливи – 5 827 хил. лв.;

о Регулаторна база на активите – 2 112 хил. лв.;

о Норма на възвръщаемост – 3,24%;

Количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 20 344 MWh;

Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 33 342 MWh.

Ив. Н. Иванов установи, че няма изказвания и подложи на гласуване проекта на решение.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 8306 от 07.08.2023 г. на Върховния административен съд на Република България, Трето отделение, по адм. дело № 10180 от 2023 г., с което е оставено в сила Решение № 5379 от 29.08.2022 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, по адм. дело № 7400 от 2020 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

I. Приема доклад относно утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, на „Топлофикация – ВТ“ АД, след отмяна на т. 7 от

Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с Решение № 5379 от 29.08.2022 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, постановено по адм. дело № 7400 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 8306 от 07.08.2023 г. на Върховния административен съд на Република България, Трето отделение, по адм. дело № 10180 от 2022 г.

II. Утвърждава на „Топлофикация - ВТ“ АД, за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 223,61 лв./MWh.
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 134,18 лв./MWh.
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 90,30 лв./MWh.
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 7 560 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 7 491 хил. лв., от които условно-постоянни – 1 664 хил. лв. и променливи – 5 827 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 2 112 хил. лв.;
 - Норма на възвръщаемост – 3,24%;
 - Количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 20 344 MWh;
 - Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 33 342 MWh.

В заседанието по **точка първа** участват председателят доц. д-р Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Александър Йорданов и Благой Голубарев.

Решението е взето с **три гласа „за“** (доц. д-р Иван Н. Иванов - за, Александър Йорданов – за, Благой Голубарев - за), от които **два гласа** (Александър Йорданов и Благой Голубарев) на членове на Комисията със стаж в енергетиката.

Ал. Йорданов препоръчва на Б. Паунов да не цитира отново номерата и датите на решения на АССГ и ВАС, защото председателят ги съобщава детайлно още в титула и не е необходимо да се хаби административно време.

Ив. Н. Иванов допълни самите показатели на топлофикациите да се изчитат само в диспозитива на проекта на решение.

По т.2. Комисията, след като разгледа **Решение № 166 от 11.01.2022 г. на Върховния административен съд – Трето отделение по адм. дело № 6950 от 2021 г., с което е оставено в сила Решение № 2999 от 10.05.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 62 състав по адм. дело № 7402 от 2020 г., с което се отменя Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. 13 и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:**

С Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2020 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени и премии на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано

производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала” на дружества от сектор „Топлоенергетика”. По т. 13 от посоченото решение, Комисията е утвърдила на „Топлофикация Сливен” ЕАД, с ново наименование „Топлофикация-Сливен-инж.Ангел Ангелов“ ЕАД, цени на електрическата и топлинната енергия, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 174,64 лв./MWh; премия по чл. 33а от Закона за енергетиката (ЗЕ) – 85,21 лв./MWh; еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 75,34 лв./MWh, еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 61,04 лв./MWh, при ценообразуващи елементи на цените: необходими годишни приходи – 39 616 хил. лв., в т. ч.: разходи – 38 319 хил. лв., от които условно-постоянни – 13 355 хил. лв. и променливи – 24 964 хил. лв.; регулаторна база на активите – 23 194 хил. лв., норма на възвръщаемост – 5,59%; при количество електрическа енергия – 133 293 MWh, в т.ч.: от високоефективно комбинирано производство – 124 693 MWh и от невисокоефективно производство – 8 600 MWh; количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 98 037 MWh и топлинна енергия с топлоносител водна пара – 146 669 MWh.

По жалба на „Топлофикация-Сливен-инж.Ангел Ангелов“ ЕАД, с Решение № 2999 от 10.05.2021 г. на Административен съд - София град (АССГ), Трето отделение, 62 състав по адм. дело № 7402 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 166 от 11.01.2022 г. на Върховния административен съд – Трето отделение (ВАС), по адм. дело № 6950 от 2021 г. е отменено Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г., в частта му по т. 13, и преписката е върната на КЕВР за ново произнасяне при съобразяване на дадените задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

АССГ е приел, че утвърдените от КЕВР цени са формирани при противоречие с нормативните разпоредби, решението в оспорената част е незаконосъобразно като противоречащо на материалния закон и следва да бъде отменено на основание чл. 146, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). ВАС е приел, че решението на АССГ като краен резултат следва да се остави в сила, като е изложил подробни коригиращи мотиви.

ВАС приема за правилни изводите на АССГ за незаконосъобразност на оспорения административен акт по отношение на **разходите за закупуване на квоти за емисии парникови газове**. В решението на касационната инстанция се посочва, че по силата на чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК) топлофикационното дружество трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от Наредба № 5 от 23 януари 2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ). Разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от ЗОИК задължава операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията. За неизпълнение на изискванията на тази разпоредба на операторите на инсталацията се налага имуществена санкция за всеки тон еквивалент въглероден диоксид, за който операторът не е предал квоти. Именно въз основа на тези законови задължения „Топлофикация-Сливен-инж.Ангел Ангелов“ ЕАД трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи. Съгласно схемата за безплатно разпределение на квоти на парникови газове по силата на дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове

на Общността (Директива 2009/29/ЕО), получаваните от операторите на инсталации безплатни квоти ежегодно намаляват, което води до необходимост за закупуване на емисионни квоти в по-голям размер спрямо отчетените за предходния период. В случай на недостиг на квоти, т.е. при необходимостта да се предадат емисионни квоти над разпределените безплатни такива по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО дружеството е налице задължение да ги закупи, което се явява съответен разход. Според касационната инстанция, КЕВР не признала заявления от дружеството разход в противоречие на принципа на чл. 31, т. 2 ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноващите разходи за дейността им. Според ВАС, в случая КЕВР не е съобразила ежегодното намаляване на безплатните квоти за емисии на парникови газове, което ще доведе до увеличаване на необходимостта от закупуване на по-големи количества квоти през прогнозния регулаторен период в сравнение с отчетния, като е изчислила прогнозните разходи за закупуване на емисии въглероден диоксид на база на количества и цени за предходния отчетен период. Този ценообразуващ елемент представлява променлив разход по смисъла § 1, т. 10 от ДР на НРЦТЕ, поради което е икономически обосновано разходите за емисии да се включват в цените на периода, за който са относими, на база прогноза. Всички икономически обосновани разходи, в т.ч. и разходите за закупуване на необходимите квоти за емисии парникови газове следва да бъдат включвани в цените на услугите за периода, за който се отнасят, тъй като в противен случай се получава изместване на разходи, които да бъдат заплащани от клиентите през период, към който са неотнесими. Както количествата, така и цената на емисионните квоти следва да бъдат прогнозни за предстоящия регулаторен период, а не отчетни, тъй като енергийните предприятия ще закупуват емисиите през бъдещ период, като изискването е прогнозирането да е въз основа на данни от националната и международната практика съгласно чл. 3, ал. 4 и чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ. В тази връзка касационната инстанция намира, че правилно е прието в съдебната комплексна технико икономическа експертиза (СКТИЕ), че непризнаването на разходите за въглеродни емисии за разглеждания период е икономически необосновано, тъй като разходите за въглеродни емисии са относими за периода, а също така са реално платими през регулаторния период и могат да бъдат прогнозирани, както всеки един елемент от останалите групи разходи. ВАС се позовава на експертизата, която е изследвала и установила тенденция и данни за покачване на борсовите цени на квоти на двете международни борси, като в тази връзка прави извод, че АССГ правилно е счел, че приетата от Комисията цена на въглеродните емисии от 22 €/тон е занижена спрямо пазарните нива към датата на приемане на Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на КЕВР с 12 %, като се отклонява с над 25 % към края на 2020 г. и с над 40 % от нивата към февруари 2021 г. Отделно от това се получава натрупване на разходи, които ако не бъдат компенсирани остават за сметка на топлофикационното дружество и формират загуби, намалявайки утвърдената им възвръщаемост. В този смисъл, ВАС приема, че решението на регулатора противоречи на предвидения в чл. 31, т. 2 от ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноващите разходи за дейността им.

ВАС намира, че правилно първоинстанционният съд е приел за основателно възражението на дружеството по отношение на *разходите за амортизации*. В касационното решение се посочва, че при изпълнение на правомощията си по ценово регулиране КЕВР е задължена да осигурява баланс между интересите на енергийните дружества и клиентите. Според ВАС, обосновано съдът от първата инстанция е приел, че разходите за амортизации следва да се извършват на база отчетната стойност на относимите активи към преноса, съответно производството, като срокът за амортизиране да се определя по групи активи, съобразно полезния им живот по групи, така както е

прието като подход и в данъчното законодателство. Според изслушаната по делото СКТИЕ, общият подход по приемане на осреднен полезен живот за всички активи в преноса от 35 години, не е икономически обосноваан, тъй като чрез намаляването на разходите за амортизации няма да може да се осигурят необходимите средства за инвестиране и извършване на навременни и качествени ремонти, което не съответства на изискването на чл. 31, т. 2, б „д“ от ЗЕ цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обосновааните разходи за дейността им, включително разходите за ремонт, което се споделя от настоящата инстанция. ВАС намира за правилно приетото от административния съд, че подходът за осредняване, използван от КЕВР, не отразява коректно полезния живот на активите в производството и в преноса, и определените разходи за амортизации в резултат на него не възстановяват икономически обосновааните разходи за амортизации на дружествата. Според касационната инстанция вещото лице икономист правилно е приело в СКТИЕ, че икономически обосновааният начин за преценка и изчисляване разходите за амортизации е с определяне на полезен живот по групи активи - еднакъв за всички дружества с цел да бъдат равнопоставени и при съобразяване на техническия и икономическия полезен живот, а не както е приела КЕВР осреднен полезен живот на всички активи в производството, съответно в преноса, което може да доведе до ощетяване на някои енергийни предприятия, поради разлики в отчетната стойност на активите от различните групи, чиито полезен живот е различен.

ВАС приема за правилен извода на първоинстанционния съд по отношение на **разходите за заплати и възнаграждения**, основан на данните по делото и СКТИЕ. Във връзка с разходите за заплати и възнаграждения е установено, че корекцията в заявените от дружеството разходи е в намаление с 287 хил. лв. от 5 402 хил. лв. на 5 115 хил. лв. Допуснатото от КЕВР увеличение на разходите за възнаграждения и заплати е в размер на 8,9 %, във връзка с увеличението на минималната работна заплата в страната от 01.01.2020 г. В обосновката си за исканото увеличение на разходите за заплати и възнаграждения „Топлофикация-Сливен-инж.Ангел Ангелов Топлофикация“ ЕАД е посочило, че изпитва постоянни затруднения в намирането и задържането на персонал, като в подкрепа се сочи, че през 2019 г. са напуснали работа 46 човека, представляващи 16% от средния брой работещи в дружеството. Съдът приема за установено от доказателствата по делото, че средната заплата в топлофикационното дружество е в размер на 1 313 лв., което представлява 65 % от средната работна заплата за отрасъл „Енергетика“, която е в размер на 2 017 лв. Дружеството е обосноваало, че чрез исканото увеличение от 15 % на разходите за заплати и възнаграждения ще се стимулира подобряване работата от страна на работниците. Въз основа на приетата по делото СКТИЕ, ВАС приема за установено, че КЕВР по преписката не е предоставила данни да е направила сравнителен анализ по отношение на заплащането в различните дружества. От заключението по СКТИЕ е установено, че средната заплата в дружеството – 1 314 лв./месец, като тя изостава с 30 % (613 лв.) от средната в отрасъл „Енергетика“ за страната – 2 043 лв./месец, което затруднява наемането на работници и служители. Според ВАС, в случая КЕВР е извършила посоченото намаление в разходите в нарушение на приложимите чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ, съответно чл. 11, ал. 4 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ) и Глава втора, раздел 1 от Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания-НВ), в които е предвидено КЕВР да утвърждава прогнозен размер на разходите след преценка за икономическата им обосновааност, въз основа на представени от дружествата обосновки и доказателства и на база сравнителен анализ, което в случая не е сторено. Според съда, ограничението от КЕВР на допуснатото увеличение до 8,9 % не отчита състоянието на пазара на труда в различните региони на страната и няма да позволи повишаване на

конкурентноспособността на дружеството в региона при наемане на персонал. Прилагайки един и същ процент увеличение без да отчита конкретното изоставане на дружеството с 30 % спрямо средната заплата в сектора, административният орган е нарушил принципите за съразмерност и равенство, обективирани в чл. 6 и чл. 8 от АПК, доразвити в специалната уредба на чл. 23, т. 3 от ЗЕ, задължаващ при упражняване на правомощията си по ценово регулиране, Комисията да осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия.

ВАС приема за правилни изводите на АССГ за незаконосъобразност на оспорения административен акт по отношение на определената от Комисията **норма на възвръщаемост на привлечения капитал**. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала. Видно от Справка № 3 нормата на възвръщаемост на привлечения капитал (НВпк) не е коригирана, като е заявена 3,24 % и е одобрена 3,24 %, а нормата на възвръщаемост на собствения капитал (НВск) е коригирана от 7 %, каквато е била утвърдената за предходния период на 5 %, като в резултат на това намаля среднопотеглената норма на възвръщаемост от 7,85 % на 5,59 %. КЕВР е утвърдила норма на възвръщаемост на привлечения капитал на база на статистически данни на БНБ към 31.12.2019 г. ВАС споделя приетото от АССГ, че не е икономически обосновано статистическите данни за лихвените нива към края на 2019 г. да се прилагат към кредити, привлечени от топлофикационното дружество в предходен регулаторен период при положение, че дружеството няма нито задължението, нито възможността да предоговаря или рефинансира кредитите си ежегодно. Позовавайки се на заключението по СКТИЕ, ВАС приема, че одобрената от КЕВР норма на възвръщаемост може да се приеме за икономически обоснована за кредити, получени през периода, за който се отнася, но не се отчитат влияния като такси за разглеждане и управление на кредита и други, каквито са налице при банковите заеми. Директното прилагане на пазарната лихва към края на последната календарна година без анализ и прилагане на корекции е необосновано от икономическа гледна точка, както обосновано е приело вещото лице по СКТИЕ. При определяне на утвърдената среднопотеглена норма на възвръщаемост, КЕВР е приложила т. 41 от Указания-НВ, като е взела предвид норма на възвръщаемост на привлечения капитал от 3,24% по официални данни на БНБ за кредити за нефинансови предприятия, за периода към края на предходната 2019 г. Съгласно посочената т. 41 от Указания-НВ, КЕВР определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните й величини и/или официално публикувана прогнозна информация. В тази връзка касационната инстанция счита, че в т. 41 на Указанията не е посочено към кой момент следва да се вземат статистическите данни за пазарната цена на привлечения капитал, но КЕВР необосновано приема статистическите данни към края на предходната година, без да обсъди дали са актуални към датата на постановяване на оспореното решение, още по-малко какви са прогнозните стойности през целия ценови период.

Касационната инстанция преценява като частично правилно решението на АССГ относно незаконосъобразност на административния акт на КЕВР по отношение на **разходи за достъп до електропреносната мрежа и разходи за ежемесечни вноски във „Фонд сигурност на електроенергийната система“**. Според ВАС, първоинстанционният съд неправилно е приел за основателно възражението на дружеството по отношение на разходите за достъп до и/или пренос през електропреносната, съответно електроразпределителните мрежи, поради което и неправилно е приложил материалния закон. ВАС отбелязва, че към датата, на която е прието решението на КЕВР, е в сила чл. 11, ал. 5 от НРЦЕЕ, според която за целите на регулирането на цените по чл. 30, ал. 1, т. 1 – 4 и чл. 33 от ЗЕ в състава на признатите от комисията разходи не се включват разходи за заплащане на цени за достъп до и/или

пренос през електропреносната, съответно електроразпределителните мрежи, които се дължат от производители на електрическа енергия. Същото правило е намерило отражение по-късно и в чл. 33, ал. 6 от ЗЕ.

По отношение на разходите за ежемесечни вноски във „Фонд сигурност на електроенергийната система“ в размер на 5 % от приходите от продадена електрическа енергия без ДДС, според ВАС съдът от първата инстанция правилно е приел, че разходите, които дружеството прави за вноски във фонда са присъщи и необходими за лицензионната му дейност по производство на електрическа енергия. Непризнаването на тези разходи води до изчисляването на по-ниски цени, съответно по-ниска възвръщаемост и по-голяма вероятност за реализиране на загуби от дружеството.

Касационната инстанция споделя изводите на първоинстанционния съд и относно **разходите за консумативи, химикали и реагенти**, като приема, че непризнаването им от КЕВР не е мотивирано. В касационното решение се посочва, че разходите за закупуване на консумативи (химикали, реагенти) за осъществяване на лицензионната дейност по производство на топлинна и електрическа енергия от дружеството са присъщи и необходими, поради което и цените следва да се регулират по начин, който да възстановява икономически обосноваваните разходи за дейността. ВАС намира за обосновано приетото от АССГ, че непризнаването на разходите за консумативи (химикали, реагенти) от КЕВР не е мотивирано и създава пречка за дейността на дружеството. Според съда, в случая липсва анализ на отражението на увеличаването на разходите за закупуване на химикали и реагенти в дейността на дружеството и върху цените.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото при спазване на указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г., в частта му по т. 13, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда задължителни указания с Решение № 166 от 11.01.2022 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 6950 от 2021 г., с което е оставено в сила Решение № 2999 от 10.05.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 62 състав по адм. дело № 7402 от 2020 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация-Сливен-инж.Ангел Ангелов“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г., са както следва:

1. Разходи за закупуване на квоти за емисии парникови газове:

За регулаторния период 01.07.2020 г. - 30.06.2021 г. разходите за квоти за въглеродни емисии на „Топлофикация-Сливен-инж.Ангел Ангелов“ ЕАД са определени в размер на 3 882,33 хил.лв. (4 944,516 хил.лв. – 1 062,19 хил.лв. = 3 882,33 хил.лв.). Същите са изчислени при съобразяване със следното:

1.1. Разходите за квоти за въглеродни емисии (CO₂) на „Топлофикация-Сливен-инж.Ангел Ангелов“ ЕАД, утвърдени в отмененото Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г., са определени в размер на 4 945 хил. лв. (114 962,00 t CO₂ x 43,01лв./t = 4 945 хил. лв.).

1.2. С последващо Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. на КЕВР са извършени корекции на необходимите приходи по отношение на разходите за въглеродни емисии, съгласно чл. 24а, ал. 1 от НРЦЕЕ и чл. 8, ал. 10 от НРЦТЕ, като на дружеството е компенсирани недовзет приход за квоти за въглеродни емисии в размер на 1 320,61 хил. лв. при отчетена средна цена на емисии CO₂ за периода 01.07.2020 г. – 15.04.2021 г., в размер на 30,97 евро/t.

Корекция по въглеродни емисии

	месец	Общо:
Количество, Qe	тона	75 275
Прогнозна цена на въглеродни емисии, Цпе	евро/тон	22,00
Отчетена цена на въглеродни емисии, Цш	евро/тон	30,97
недовзет/недовзет приход от въглеродни емисии	хил.лв	-1 320,61

В изпълнение на Решение № 166 от 11.01.2022 г. на ВАС по адм. дело № 6950 от 2021 г., за целите на ценообразуването се приема средна отчетна цена (Average auction price) на CO₂ квоти от проведените в периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г. първични търгове (Primary market auction) на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange) в размер на **35,34** евро/тон CO₂ (69,12 лв./тон CO₂). Левовата равностойност е изчислена с фиксирания валутен курс на Българската народна банка (1,95583 лв./евро). При изчисляването на посочената цена не са взети предвид постигнатите отчетни цени на CO₂ квоти на проведените търгове на германската и полската борси, както и тези за авиационни оператори. Поради това, че регулаторния период 01.07.2020 г. - 30.06.2021 г. обхваща полугодията на две календарни години (2020 г. и 2021 г.), за целите на изчисленията са използвани публично достъпни данни във файлове с наименование Emmision-spot-primary-market-auction-report-2020 и Emmision-spot-primary-market-auction-report-2021, които са публикувани в меню: Market data-Environmental Markets-Auction Market- Information Downloads или чрез пряк достъп от следния линк:

<https://www.eex.com/en/market-data/environmental-markets/eua-primary-auction-spot-download>.

Отчетеният разход за квоти за въглеродни емисии за регулаторния период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г. е в размер на 5 202,935 хил. лв. (75 275 t CO₂ x 35,34 евро/t = 2660 евро или 5 202,935 хил. лв.).

Разликата между отчетения разход за квоти за въглеродни емисии за регулаторния период 01.07.2020 г. - 30.06.2021 г. (5 202,935 хил. лв.) и сбора от признатия разход за квоти за въглеродни емисии в отмененото Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. и компенсирания недовзет приход за квоти емисии по Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. (4 944,516 хил. лв. + 1 320,61 хил. лв. = 6 265,126 хил. лв.), е в размер на –1 062,19 хил. лв. (4 944,516 хил. лв. – 6 265,126 хил. лв. = –1 062,19 хил. лв.).

За регулаторния период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г. разходите за квоти за въглеродни емисии на „Топлофикация-Сливен-инж.Ангел Ангелов“ ЕАД са определени в размер на 3 882,33 хил. лв. (4 944,516 хил. лв. – 1 062,19 хил. лв. = 3 882,33 хил. лв.).

В тази връзка е коригирана производствената програма на дружеството за ценовия период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г., както следва:

- коригирано е количеството въглища от 206 534 t, при калоричност 2 583 kcal/kg и цена 77,36 лв./t, на 72 368 t, при калоричност 2 871 kcal/kg и цена 91,32 лв./t, съгласно отчетените за ценовия период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г.

- коригирано е количеството мазут от 240 t, при калоричност 9 500 kcal/kg и цена 1 000 лв./t, на 199 t, при калоричност 9 500 kcal/kg и цена 736,16 лв./t, съгласно отчетените за ценовия период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г.

- коригирано е количеството ВЕИ от 8 760 t, при калоричност 2 400 kcal/kg и цена 48,76 лв./t, на 100 797 t, при калоричност 3 498 kcal/kg и цена 111,31 лв./t, съгласно отчетените за ценовия период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г.

- коригирано е количеството некомбинирана електрическа енергия гарантираща надеждност на експлоатацията от 8 600 MWh на 6 166 MWh, съгласно отчетеното за ценовия период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г.

2. Разходи за амортизации:

Разходите за амортизации в преноса са в размер на 204 хил. лв., съгласно принципите на ценово регулиране, посочени в чл. 23, т. 4 и т. 5 от ЗЕ за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите и на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и чл. 31, т. 2 от ЗЕ, и при съобразяване с установеното в мотивите на Решение № 166 от 11.01.2022 г. на ВАС по адм. дело № 6950 от 2021 г. „Топлофикация - Сливен“ ЕАД не е обосновало технически и икономически полезен живот на активите, а е посочило, че е съобщило разходите за амортизации изцяло със собствената си счетоводна политика. Прилагането на линеен метод на амортизация не е достатъчно, за да се приеме, че заявителят е спазил всички изисквания относно прогнозиране на разходите. Освен това, следва да се има предвид, че при възприемане на специфичния подход, избран в счетоводната политика на всяко отделно регулирано дружество, предприятията и техните клиенти няма да бъдат третирани равнопоставено, което е императивно изискване на чл. 23, т. 5 от ЗЕ. В тази връзка и доколкото техническите и експлоатационните характеристики на енергийните обекти за пренос на топлинна енергия на всички регулирани дружества са служебно известни на регулаторния орган, е извършена обобщена оценка на техния полезен живот, като е прието за целесъобразно за регулаторни цели да се приемат единни амортизационни квоти за активите в преноса на топлинна енергия, като в съответствие с §1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на НРЦТЕ, която определя, че *„полезен живот“ е срокът, за който комисията приема, че даден актив може да бъде амортизиран*, се приема полезен живот от 35 г. за активите в преноса на топлинна енергия. НРЦТЕ и НРЦЕЕ не съдържат изисквания относно начина на групиране на активите при определяне на амортизационните квоти, поради което преценката е извършена при условията на оперативна самостоятелност. Активите са групирани съобразно регулираните дейности, за които на дружествата се утвърждават цени, а именно – активи в производството и активи в преноса, в съответствие с правилата за регулиране на цени, съгласно ЗЕ. Разпоредбите на данъчното законодателство са неприложими при определяне на цени, които подлежат на регулиране по реда на ЗЕ, видно от разпоредбите на чл. 9, ал. 6 от НРЦТЕ, чл. 14, ал. 4 от НРЦЕЕ, а също и т. 31 от Указания - НВ, които изискват разходите за амортизации да се изчисляват на основата на обосноваване от дружеството и признат от Комисията технически и икономически полезен живот на активите чрез прилагане на линеен метод на амортизация.

3. Разходи за заплати и възнаграждения:

Разходите за заплати и възнаграждения са определени в размер на 5 402 хил. лв., съгласно поисканите от дружеството за периода 01.07.2020-30.06.2021 г., и при съобразяване с установеното в мотивите на Решение № 166 от 11.01.2022 г. на ВАС по адм. дело № 6950 от 2021 г.

4. Норма на възвръщаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указания-НВ, „Топлофикация-Сливен-инж.Ангел Ангелов” ЕАД е представило справка Приложение № 3 (от ценови модел справки от № 1 до № 9), от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2019 г. е 3,24%. В Приложение № 3 дружеството е посочило договорените лихвени проценти и остатъчна главница, на базата на които е изчислен общият процент. КЕВР не е извършвала корекция на средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал и същата е приета в заявления от дружеството размер – 3,24%.

Предложената от дружеството средна претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал съвпада с приетата от КЕВР пределна пазарна цена на привлечения капитал за всички предприятия в сектора – 3,24% по официални данни на БНБ за кредити за нефинансови предприятия към 31.12.2019 г. Съгласно разпоредбите на чл. 10, ал. 2 от НРЦТЕ и чл. 15, ал. 2 от НРЦЕЕ, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал следва да е в съответствие с пазарната норма. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява по начина, посочен в т. 40 от Указания-НВ, но се утвърждава до размера, посочен в т. 41 от Указания-НВ, според която Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. В този смисъл е допустимо едновременното прилагане на двата подхода по т. 40 и т. 41 от Указания-НВ. В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ЗЕ, основните цели на този закон са създаване на предпоставки за създаване и развитие на конкурентен и финансово стабилен енергиен пазар и енергийни доставки при минимални разходи. В чл. 2, ал. 2 от същия закон е предвидено наред с други и задължението производството и търговията с електрическа и топлинна енергия да се извършват при гарантиране интересите на потребителите. Целите, посочени в чл. 2 от ЗЕ са ангажимент на органите, осъществяващи държавната политика в енергетиката, регулиране на дейностите в енергетиката, както и на всички енергийни дружества, каквото е и „Топлофикация-Сливен-инж.Ангел Ангелов“ ЕАД. В тази връзка, с оглед спазване на изискванията на чл. 2, ал. 1, т. 4 от ЗЕ, е необходимо лицензиантът също да полага необходимите усилия, за да минимизира разходите си за осъществяване на лицензионната дейност. Гаранция за изпълнение на това задължение от енергийните предприятия е дейността на КЕВР по регулиране на цените в енергетиката и принципите, от които регулаторът се ръководи при извършването на тази дейност. На основание чл. 23, т. 4, т. 10 и т. 11 от ЗЕ, КЕВР следва да създава стимули за енергийните предприятия за ефективност на регулираните дейности, както и осигуряване на баланса между интересите на енергийните предприятия и клиентите.

Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,24%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2019 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия).

След извършен анализ на актуалните статистически данни на пазарната цена на привлечения капитал към датата на постановяване на отмененото решение на КЕВР, както и на стойностите през целия ценови период 01.07.2020-30.06.2021 г. се установява, че съгласно официални данни на БНБ (Лихвени проценти и обеми по нов бизнес по кредити, различни от овърдрафт, за сектор Нефинансови предприятия по период на първоначално

фиксиране на лихвения процент) за ценовия период 01.07.2020-30.06.2021 г. нивото на лихвите по кредитите до 1 млн. евро над 5 години са средно в размер на 1,76%, съответно за 2020 г. са в размер на 2,31% и 1,73% за 2021 г.

По тези съображения е обосновано целевата норма на възвръщаемост на привлечения капитал за регулаторния период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г. да е в размер на 3,24%. Определянето на ценообразуващите елементи за регулаторни цели, съобразено с пазарните им стойности, цели недопускане ощетяване на енергийните предприятия и клиентите, с което се спазва принципът в чл. 23, т. 4 от ЗЕ за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите.

5. Разходи за ежемесечни вноски във „Фонд сигурност на електроенергийната система“:

Съгласно чл. 36е, ал. 4 от ЗЕ за целите на ценовото регулиране в състава на признатите от комисията разходи не се включват разходи за вноски по ал. 1, т.е. вноски във фонд „Сигурност на електроенергийната система“. Следователно разходите за ежемесечни вноски във „Фонд сигурност на електроенергийната система“ не се признават в цените по силата изрична законова разпоредба.

6. Разходи за консумативи (химикали, реагенти):

Разходите за консумативи (химикали, реагенти) са определени в размер на 606,96 хил. лв., съгласно отчетените за периода 01.07.2020-30.06.2021 г., и при съобразяване с установеното в мотивите на Решение № 166 от 11.01.2022 г. на ВАС по адм. дело № 6950 от 2021 г.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация-Сливен-инж.Ангел Ангелов“ ЕАД, за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 174,74 лв./MWh.
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 85,31 лв./MWh.
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 75,34 лв./MWh.
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 61,43 лв./MWh.
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 39 262 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 37 968 хил. лв., от които условно-постоянни – 13 713 хил. лв. и променливи – 24 255 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 23 150 хил. лв.;
 - Норма на възвръщаемост – 5,59%;
 - Количество електрическа енергия – 130 859 MWh
 - от високоефективно комбинирано производство – 124 693 MWh;
 - от невисокоефективно производство – 6 166 MWh;
 - Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 98 037 MWh;
 - Количество топлинна енергия с топлоносител водна пара – 146 669 MWh.

Изказвания по т.2.:

Докладва Б. Паунов. Аспекти, по които АССГ е приел, че утвърдените от КЕВР цени са формиране при противоречие са следните: разходите за закупуване на квоти за емисии парникови газове, разходите за амортизации, разходите за заплати и възнаграждения и нормата на възвръщаемост на привлечения капитал. Особено е, че

АССГ се е изказал по отношение на достъп до електропреносната мрежа и разходи за ежемесечни вноски във „Фонд сигурност на електроенергийната система“.

След направен анализ и при спазване с указанията на съда, работната група е направила следните корекции:

Разходите за закупуване на квоти са съобразени с действително отчетените количества, съответната цена и последващо решение, с което са направени компенсации. Съобразени са разходите за амортизации, разходите за заплати и възнаграждения и нормата на възвръщаемост на привлечения капитал съобразно указанията.

Разходи за ежемесечни вноски във „Фонд сигурност на електроенергийната система“ са съобразени с ценовото регулиране.

Коригирани са разходите за консумативи (химикали, реагенти).

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация-Сливен-инж.Ангел Ангелов“ ЕАД, за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 174,74 лв./MWh.
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 85,31 лв./MWh.
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 75,34 лв./MWh.
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 61,43 лв./MWh.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 166 от 11.01.2022 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 6950 от 2021 г., с което е оставено в сила Решение № 2999 от 10.05.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 62 състав по адм. дело № 7402 от 2020 г., работната група предлага Комисията да обсъди и приеме следните решения:

1. Да приеме настоящия доклад;
2. Да приеме решение за утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин на „Топлофикация-Сливен-инж.Ангел Ангелов“ ЕАД.

Б. Паунов прочете диспозитива на проекта на решение:

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ
РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация-Сливен-инж.Ангел Ангелов“ ЕАД за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 174,74 лв./MWh.
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 85,31 лв./MWh.
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 75,34 лв./MWh.
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 61,43 лв./MWh.
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 39 262 хил. лв., в т. ч.:
 - o Разходи – 37 968 хил. лв., от които условно-постоянни – 13 713 хил. лв. и променливи – 24 255 хил. лв.;
 - o Регулаторна база на активите – 23 150 хил. лв.;
 - o Норма на възвръщаемост – 5,59%;

- Количество електрическа енергия – 130 859 MWh*
- *от високоефективно комбинирано производство – 124 693 MWh;*
- *от невисокоефективно производство – 6 166 MWh;*
- Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 98 037 MWh;*
- Количество топлинна енергия с топлоносител водна пара – 146 669 MWh.*

Ив. Н. Иванов установи, че няма изказвания и подложи на гласуване проекта на решение.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 166 от 11.01.2022 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 6950 от 2021 г., с което е оставено в сила Решение № 2999 от 10.05.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 62 състав по адм. дело № 7402 от 2020 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

I. Приема доклад относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Топлофикация-Сливен-инж. Ангел Ангелов“ ЕАД, след отмяна на т. 13 от Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 2999 от 10.05.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 62 състав по адм. дело № 7402 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 166 от 11.01.2022 г. на Върховния административен съд – Трето отделение по адм. дело № 6950 от 2021 г.;

II. Утвърждава на „Топлофикация-Сливен-инж.Ангел Ангелов“ ЕАД за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 174,74 лв./MWh.
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 85,31 лв./MWh.
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 75,34 лв./MWh.
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 61,43 лв./MWh.
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 39 262 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 37 968 хил. лв., от които условно-постоянни – 13 713 хил. лв. и променливи – 24 255 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 23 150 хил. лв.;
 - Норма на възвръщаемост – 5,59%;
 - Количество електрическа енергия – 130 859 MWh
 - от високоефективно комбинирано производство – 124 693 MWh;
 - от невисокоефективно производство – 6 166 MWh;
 - Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 98 037 MWh;
 - Количество топлинна енергия с топлоносител водна пара – 146 669 MWh.

В заседанието по **точка втора** участват председателят доц. д-р Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Александър Йорданов, Благой Голубарев.

Решението е взето с **три гласа „за“** (доц. д-р Иван Н. Иванов - за, Александър Йорданов – за, Благой Голубарев - за), от които **два гласа** (Александър Йорданов, Благой Голубарев) на членове на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.3. Комисията, след като разгледа **Решение № 2546 от 16.04.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 63 състав по адм. дело № 7399 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 5378 от 03.06.2022 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 9635 от 2021 г., с което се отменя Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. 14 и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:**

С Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2020 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени и премии на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“ на дружества от сектор „Топлоенергетика“. По т. 14 от посоченото решение Комисията е утвърдила на „Топлофикация - Габрово“ ЕАД цени на електрическата и топлинната енергия, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 293,38 лв./MWh, в т.ч.: индивидуални разходи за единица енергия – 293,38 лв./MWh, премия по чл.33а от ЗЕ – 203,95 лв./MWh, еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 99,16 лв./MWh, при ценообразуващи елементи на цените: необходими годишни приходи – 5 166 хил. лв., в т. ч.: разходи – 5 107 хил. лв., от които условно-постоянни – 2 521 хил. лв. и променливи – 2 586 хил. лв.; регулаторна база на активите – 1 827 хил. лв., норма на възвръщаемост – 3,26%, при количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 7 200 MWh, количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 30 800 MWh.

По жалба на „Топлофикация - Габрово“ ЕАД, с Решение № 2546 от 16.04.2021 г. на Административен съд - София град (АССГ), Трето отделение, 63 състав по адм. дело № 7399 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 5378 от 03.06.2022 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 9635 от 2021 г., е отменено Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г., в частта му по т. 14, и преписката е върната на КЕВР за ново произнасяне при съобразяване на дадените задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

АССГ е приел, че утвърдените от КЕВР цени са формирани при противоречие с нормативните разпоредби, решението в оспорената част е незаконосъобразно като противоречащо на материалния закон и следва да бъде отменено на основание чл. 146, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

ВАС приема, че решението на АССГ следва да се остави в сила, като валидно, допустимо и правилно. Според касационната инстанция, административният съд правилно е преценил, че необосновано от КЕВР е извършена корекция на разходите за закупуване на недостигащи емисионни квоти, за амортизация и ремонти, намаляване на цената и количеството горива (въглища и биомаса), за заплати и възнаграждения, за технологични разходи, както и по намаляване на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал.

ВАС приема, че въпреки че всички икономически обосновани разходи следва да бъдат включени в цените на дейността за производство на електрическа и топлинна енергия, не е изследвано от КЕВР дали размерът на определените цени е достатъчен и е в състояние да покрие разходите на дружеството за производството и доставки на електрическа и топлинна енергия, което е довело и до икономически необосновани корекции на цените в противоречие и с целите на Закона за енергетиката (ЗЕ). Освен това, за да не се допусне заплащане от потребителите на разходи през период, към който са неотнормисни следва всички обосновани разходи да са включвани в цените на услугите за съответния период на регулация. Според касационната инстанция, АССГ е изяснил фактическата обстановка по делото, събрал е относимите за правилното решаване на спора доказателства, обсъдил ги е в тяхната взаимна връзка и във връзка с възраженията на страните и въз основа на това е направил верни правни изводи, които се споделят ВАС, поради което на основание чл. 221, ал. 2 изречение второ от АПК касационният съд препраща към тях.

По отношение на **разходите за закупуване на квоти за емисии парникови газове**, в решението на АССГ се посочва, че съгласно дерогацията по чл. 10а и по чл. 10в от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, топлофикационните дружества получават разпределяне на безплатни количества квоти за емисии на парникови газове. „Топлофикация - Габрово“ ЕАД е дружество, за което са предвидени безплатни емисионни квоти, но които съгласно схемата за безплатно разпределение намаляват ежегодно за всички оператори на инсталации. Този ценообразуващ елемент представлява променлив разход по смисъла § 1, т. 10 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ), тъй като пряко зависи от количествата произведена от дружествата топлинна и електрическа енергия. Разликата между отделените въглеродни емисии при комбинираното производство на топлинна и електрическа енергия през прогнозен период 01.07.2020г. – 30.06.2021 г. и разпределените на дружеството безплатни емисионни квоти представлява количеството емисионни квоти, които дружеството трябва да закупи. Съдът посочва, че на основание на чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК) операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, са задължени до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията. За неизпълнение на изискванията на тази разпоредба на операторите на инсталацията се налага имуществена санкция за всеки тон еквивалент въглероден диоксид, за който операторът не е предал квоти. Въз основа на тези законови задължения „Топлофикация - Габрово“ ЕАД трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозните необходими годишни приходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ. Според съда, при установяването на фактическите технико-икономически обстоятелства по заявлението и възражението на дружеството, Комисията не е съобщила ежегодното намаляване на безплатните квоти, което ще доведе до увеличаване на необходимостта от закупуване на по-големи количества квоти през прогнозния регулаторен период в сравнение с отчетния. АССГ посочва, че Комисията е изчислила прогнозните разходи за закупуване на емисии въглероден диоксид на база на количества и цени за предходния отчетен период. Съгласно чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ регулаторният орган утвърждава не фактически, а прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност. Това налага извод, че е икономически обосновано разходите за емисии да се включват в цените на периода, за който са относими, на база прогноза. Всички икономически обосновани разходи, в т.ч. и разходите за закупуване на

необходимите квоти за емисии парникови газове следва да бъдат включвани в цените на услугите за периода, за който се отнасят, тъй като в противен случай се получава изместване на разходи, които да бъдат заплащани от клиентите през период, към който са неотнормими. Както количествата, така и цената на емисионните квоти следва да бъдат прогнозни за предстоящия регулаторен период, а не отчетни, тъй като енергийните предприятия ще закупуват емисиите през бъдещ период, като изискването е прогнозирането да е въз основа на данни от националната и международната практика съгласно чл. 3, ал. 4 и чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ. Съдът основава изводите си на приетата по делото съдебна експертиза, изготвена въз основа на действията в относимата им редакция наредби – НРЦТЕ и Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ), в частност чл. 8, ал. 9 от НРЦТЕ и чл. 24, ал. 6 от НРЦЕЕ, което изисква разходите за въглеродни емисии да се изчисляват за количествата, които ще бъдат емитирани от производството през предстоящия период по прогнозна цена за закупуването на квотите, в съответствие с приложимия метод на регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, при който цените се утвърждават за бъдещ период и всички ценообразуващи елементи следва да са прогнозни и относими за периода, за който се утвърждават цените. Съдът посочва, че в резултат на извършените анализи изрично обективирани в съдържанието на експертизата, заключението на вещото лице -икономист е, че приложеният от КЕВР начин на определяне на разходите за въглеродни емисии в Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. и приетата от КЕВР цена от 22 евро/тон е била занижена спрямо пазарните нива към датата на приемане на Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. с 12%, като се отклонява с над 25% от пазарната цена към края на 2020 г. и с над 45% от настоящите нива към м. март 2021 г. В този смисъл, съдът приема, че решението на регулатора противоречи на предвидения в чл. 31, т. 2 ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноваването им разходи за дейността им.

По отношение на *разходите за амортизации*, в съдебното решение на първоинстанционния съд се посочва, че при постановяване на оспорения административен акт, КЕВР е приела среден срок за амортизиране на активите в производството – 15 години и в преноса – 35 години, в общия подход на осредняване. Не са признати разходите за амортизации, по отношение на котел 8, не е признато, поради непризнатите от Комисията счетоводни политики за амортизационна норма от 30 %, за която е прието, че е неприемлива и не е в съответствие с техническия живот на съоръжението. Съдът приема за установено от заключението на вещото лице - икономист по приетата експертиза, че подходът за осредняване, използван от КЕВР, не отразява коректно полезния живот на активите в производството и в преноса и определените разходи за амортизации, в резултат на него, не възстановяват икономически обосноваването разходи за амортизации на дружествата. Съдът се позовава на посоченото от експерта – икономист, че икономически обосноваваният начин за преценка и изчисляване разходите за амортизации е с определяне на полезен живот по групи активи - еднакъв за всички дружества с цел да бъдат равнопоставени; при съобразяване на техническия и икономическия полезен живот, а не както е приела Комисията осреднен полезен живот на всички активи в производството, съответно в преноса, което може да доведе до оцеляване на някои енергийни предприятия, поради разлики в отчетната стойност на активите от различните групи, чиито полезен живот е различен. АССГ посочва, че заключение на вещото лице-икономист се потвърждава и от констатациите на вещото лице по техническата част. Въз основа на доказателствата и установените по делото факти, съдът прави извод, че прилаганият от КЕВР подход противоречи на чл. 31, т. 2, буква „д“ от ЗЕ, съгласно който цените на енергийните предприятия трябва да възстановяват икономически обосноваването разходи за амортизации. Според съда, видно от установеното

по делото, са нарушени принципите за съразмерност и равнопоставеност в административното производство, закрепени освен в чл. 6 и чл. 8 от АПК, но и в специалния закон – чл. 23, т. 5 от ЗЕ за осигуряване на равнопоставеност между енергийните предприятия. Специфично проявление на равенството при издаването на административни актове е задължението на административния орган да разрешава сходните случаи еднакво. В тази връзка в решението се сочи, че намаляването на нивото на разходите за амортизации на дружеството в противоречие с мотивирания от самата Комисията общ подход е пример за несъразмерност при упражняване на оперативната самостоятелност в нарушение на чл. 6 от АПК.

Относно *разходите за ремонти*, АССГ посочва, че съгласно чл. 31, т. 2, б. „г“ от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноващите разходи за дейността им, включително разходите за ремонти. Съгласно чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ Комисията утвърждава прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като преценява тяхната икономическа обосноваемост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства като неразделна част от заявлението за цени. Съдът посочва, че в прогнозната ремонтна програма за процесния ценови период топлофикационното дружество предвижда ремонт, посочен в УПР, както и разходи в направление пренос. В направление производство са предвидени: среден ремонт ЕПГ2; текущ ремонт ЕПГ8; основен ремонт ТГ2; други ремонти в топлоизточника. В направление пренос са предвидени: подмяна на 1080 м. износена топлопреносна мрежа и подмяна на стари АС. АССГ приема, че ремонтите, съответно разходите за извършването им, са съпътстващи и присъщи на лицензионната дейност и целят да обезпечат надеждното техническо състояние на съоръженията, непрекъснатостта на производството, поддържането на заложения проектен ресурс, както и за осигуряване на утвърдените от КЕВР за реализация количества електрическа и топлинна енергия през ценовия период. Ремонтната програма е изцяло съобразена с техническите указания и инструкции на производителите за поддръжка на енергийните съоръжения. Заявените разходи са условно-постоянни разходи, необходими за осъществяване на лицензионните дейности и по тази причина, съгласно заключението по експертизата са включени в Справка 1 от електронния модел. В решението на АССГ се посочва, че разходите за ремонти са одобрени от КЕВР в заявената стойност и не са коригирани.

По отношение на *разходите за горива*, в решението на АССГ се посочва, че извършената от КЕВР корекция по намаляване на цената и количеството горива (въглища и биомаса) е в нарушение на основния принцип по чл. 31, т. 2 от ЗЕ цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обосноващите разходи за дейността им, включително разходите за доставка на горива. Според съда, КЕВР не е задължена да приеме заявената цена от енергийните предприятия, но доколкото правомощията за ценово регулиране изискват анализ и оценка на представената информация с оглед нейната точност и икономическа обосноваемост, КЕВР е следвало да изложи подробен анализ относно достатъчността на цената за новия регулаторен период. В случая, според АССГ утвърдените от Комисията разходи за основно гориво не са икономически обосновани, тъй като не е изследвана достатъчност на цената на въглищата за новия регулаторен период. В тази връзка съдът прави извод, че ефектът върху ценообразуването от непризнаване на относими разходи ще бъде формиране на загуби за дружеството или намаляване на утвърдената му възвращаемост на капитала. Съдът посочва, че в административното производство дружеството е представило обосновка и доказателства за среднопретеглената цена на основно гориво въглища и биомаса, които ще ползва през предстоящия ценови период. Типът на централата - за високоефективно комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, изисква изгаряне на въглища и

биомаса с определение характеристики. Според съда, заявените от дружеството разходи за основно гориво са в съответствие с Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала” (Указания-НВ), като са определени на база на средно-претеглена цена на възлищата и доказателства за доставка и приложими договори за ценовия период. При документална обосновааност на цената и при липсата на спор относно спецификата на горивото за производство, съдът приема, че КЕВР не следва да коригира необходимото количество и цена на основното гориво. Основавайки се на заключението по съдебната експертиза, съдът приема, че разходите за гориво са променлив разход, необходим за осъществяване на лицензионната дейност на дружеството, поради това, че влияят на обема на производството и по тази причина се включват в част променливи разходи. Според АССГ, извършената от КЕВР корекция представлява нарушение на основния принцип по чл. 31, т. 2 от ЗЕ, цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обосновааните разходи за дейността им, включително разходите за доставка на горива.

По отношение на определената **нормата на възвръщаемост на привлечения капитал** в решението на АССГ се посочва, че съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обосноваана норма на възвръщаемост на капитал. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е коригирана на основание т. 41 от раздел III, глава втора на Указания-НВ, като са използвани статистически данни на Българска народна банка за кредити на нефинансови предприятия към м.12.2020 г. Възражението на дружеството относно корекцията на норма на възвръщаемост на капитала не е прието от КЕВР. Комисията се е мотивирала, че като регулаторен орган има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. В тази връзка, в решението се посочва, че КЕВР е счела за необходимо да бъде извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. Според съда, по този начин за дружеството ще бъде необходимо да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните. Съдът посочва, че КЕВР утвърждава среднопретеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал – 3.24%. Нормата на възвръщаемост на собствения капитал е намалена на 5% за всички дружества при отчитане на изискванията на чл. 23, т. 4 от ЗЕ, както и специфичните условия на работа на топлофикационните дружества и ценовата еластичност на търсенето на предлаганите услуги. За определяне нормата на възвръщаемост, Комисията е отчетала финансовите и икономически условия в страната, безрисковата доходност, специфичния риск на дружествата от сектора, както и сравнения с други с подобен риск, достъп до финансиране, алтернативна цена на капитала и специфичните условия на регулиране на дружествата. С обжалвания административен акт КЕВР утвърждава норма на възвръщаемост на привлечения капитал на база на статистически данни на БНБ към 31.12.2019 г. Съдът намира, че не е икономически обосноваано статистическите данни за лихвените нива към края на 2019 г. да се прилагат към кредити, привлечени от топлофикационното дружество в предходен регулаторен период, при положение, че дружеството няма нито задължението, нито възможността да предоговаря или рефинансира кредитите си ежегодно. Съдът се позовава на приетата съдебна експертиза, в която е прието, че одобрената от КЕВР норма на възвръщаемост на привлечения капитал може да се приеме за икономически обосноваана за кредити, получени през периода, за който се отнася - към м.12.2019 г., но не се отчитат влияния като такси за разглеждане и управление на кредита и други, каквито има при повечето банкови заеми. В тази връзка вещото лице икономист приема, че директното прилагане на пазарната лихва към края на последната календарна година, без анализ и прилагане на корекции, е необосноваано от икономическа гледна точка. Според съда, в случая

регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечен капитал, но не на база на относимите към момента на привличане на капитала лихвени нива, а въз основа на лихвените нива за последната година. Поставянето на целева норма на възвращаемост би било стимул регулираните предприятия да се стремят да договорят цена на заемния капитал не по-висока от текущите пазарни нива, но само ако се поставя на база на статистически данни към момента на сключване на договорите за кредитиране. В съдебното решение се посочва, че не е икономически обосновано Комисията всяка година да намаля нормата на възвращаемост на база на промяната в лихвените нива за текущата година, тъй като енергийните предприятия нямат задължение да предоговарят или рефинансират сключените от тях договори за кредити или заеми с банкови или финансови институции всяка година. Включването в цените на норма на възвръщаемост на привлечения капитал под приложимия среднопретеглен за жалбоподателя размер по силата на действащи и обвързващи го договори за кредит би довело до намаляване на неговата възвръщаемост, като разликата се покрива за негова сметка. Според съда, това е в противоречие на предвидения в чл. 31, т. 4 ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитал.

По отношение на *разходите за заплати и възнаграждения*, в решението на АССГ се посочва, че Комисията е коригирала заявените разходи за заплати и възнаграждения в рамките на установеното в т.нар. общ подход увеличение от 8,9 %. По този начин, съдът приема, че КЕВР е поставила дружеството в неравнопоставено положение, което е в противоречие с принципа за равнопоставеност в административното производство, закрепен в чл. 8 от АПК, но и в специалния закон - чл. 23, т. 5 от ЗЕ за осигуряване на равнопоставеност между енергийните предприятия. Според съда, еднаквото третиране изисква не прилагането на един и същ процент увеличение спрямо всички дружества от сектор „Топлоенергетика“, както е прието с т.нар. общ подход в мотивите на решението. За да бъде спазен принципът за равенство, според АССГ, е следвало да се изравнят заплатите до средните за сектора според съда, което означава различен процент в зависимост от спецификите на всяко дружество, за да се достигне средното ниво в отрасъла съгласно данните на Националния статистически институт (НСИ). Съдът приема, че КЕВР следва да утвърждава прогнозен размер на разходите за заплати след преценка на икономическата им обоснованост, въз основа на представени от дружествата обосновки и доказателства и на база сравнителни анализи, каквито анализи не са извършени. Съдът се позовава на приетото по делото заключението по допуснатата съдебна експертиза, според което по данните на НСИ средната месечна заплата в дейност „Производство и разпределение на електрическа и топлинна енергия и на газообразни горива“ за м.12.2019 г. е в размер 2238 лв., а средно за 2019 г. е 2043 лв. Съгласно предоставената от дружеството допълнителна информация се установява, че средната заплата за 2019 г. е била 1250 лв./месец, която според дружеството е по-ниска за сектора с 39 %. С одобреното ниво на разходите за заплати и възнаграждения, по отношение на дружеството изоставането ще е за сектора, спрямо 2019 г., в размер от 33%. Независимо от спазването на нормативните уредби, тези корекции АССГ намира за икономически немотивирани и необосновани, поради което приема, че актът е в противоречие на материалния закон и целта на закона в тази част.

По отношение на извършената корекция от КЕВР на *технологичните разходи* от 11300 МВтч на 3500 МВтч, АССГ кредитира изцяло техническия анализ и икономическата обосновка в заключението по съдебната експертиза, съгласно което извършената корекция от КЕВР на технологичните разходи от 11300 МВтч на 3500 МВтч не е технически и икономически обоснована и не отговаря на техническите характеристики на мрежата. Вещите лица посочват, че с непризнатите технологични разходи 7800 МВтч, КЕВР

завишава реализираната топлоенергия, без да има данни за увеличение на броя на консуматорите и увеличение на консумацията на топлинна енергия в този размер спрямо отчетния период, което е технически необосновано. Технологичните разходи по преноса са функция както на лошото състояние на мрежата, нейните характеристики, така и от намаляващата консумация на топлинна енергия, вследствие неконкурентна цена. С увеличението на количеството топлинна енергия за продажба на клиенти с непризнатите технологични разходи се увеличава количеството, върху което се разпределят разходите за преноса и възвръщаемостта за преноса и по този начин се намалява изчислимата цена на топлинната енергия с гореща вода. Според съда, така не само разходите за производството на непризнатата топлинна енергия за технологични разходи ще останат за сметка на дружеството, но и част от разходите за преноса няма да бъдат възстановени и част от възвръщаемостта на капитала няма да бъде реализирана (*на стойност 117 хил. лв. или общо за сметка на дружеството ще останат 773 хил. лв.*). АССГ счита, че извършената корекция е икономически необоснована и немотивирана от регулаторния орган и е постановена в противоречие на материалния закон и като такава е незаконосъобразна.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото при спазване на указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г., в частта му по т. 14, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда задължителни указания с Решение № 2546 от 16.04.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 63 състав по адм. дело № 7399 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 5378 от 03.06.2022 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 9635 от 2021 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация - Габрово“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г., са както следва:

1. Разходи за закупуване на квоти за емисии парникови газове:

За регулаторния период 01.07.2020 г. - 30.06.2021 г. разходите за квоти за въглеродни емисии на „Топлофикация - Габрово“ ЕАД са определени в размер на 27,953 хил.лв. (63,784 хил.лв. - 35,827 хил.лв. = 27,953 хил.лв.). Същите са изчислени при съобразяване със следното:

1.1. Разходите за квоти за въглеродни емисии на (CO₂) на „Топлофикация - Габрово“ ЕАД, утвърдени в отмененото Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г., са определени в размер на 63,784 хил. лв. (1 483,00t CO₂ x 43,01лв./t = 63,784 хил. лв.).

1.2. С последващо Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. на КЕВР са извършени корекции на необходимите приходи по отношение на разходите за квоти за въглеродни емисии, съгласно чл. 24а, ал. 1 от НРЦЕЕ и чл. 8, ал. 10 от НРЦТЕ, като на дружеството е

компенсиран недовзет приход за квоти за въглеродни емисии, в размер на 9,51 хил. лв., при отчетена средна цена на емисии CO₂ за периода 01.07.2020 г. – 15.04.2021 г., в размер на 30,97 евро/t.

Корекция по въглеродни емисии

	2021	Общо:
Количество, Qe	тона	542
Прогнозна цена на въглеродни емисии , Цпе	евро/тон	22,00
Отчетена цена на въглеродни емисии , ЦII	евро/тон	30,97
надвзет/недовзет приход от въглеродни емисии	хил.лв	-9,51

В изпълнение на Решение № 2547 от 17.03.2022 г. на ВАС по адм. дело № 5544 от 2021 г. за целите на ценообразуването се приема средна отчетна цена (Average auction price) на CO₂ квоти от проведените в периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г. първични търгове (Primary market auction) на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange) в размер на **35,34** евро/тон CO₂ (69,12 лв./тон CO₂).

Левовата равностойност е изчислена с фиксирания валутен курс на Българската народна банка (1,95583 лв./евро). При изчисляването на посочената цена не са взети предвид постигнатите отчетни цени на CO₂ квоти на проведените търгове на германската и полската борси, както и тези за авиационни оператори. Поради това, че регулаторният период 01.07.2020 г. - 30.06.2021 г. обхваща полугодията на две календарни години (2020 г. и 2021 г.), за целите на изчисленията са използвани публично достъпни данни във файлове с наименование Emmision-spot-primary-market-auction-report-2020 и Emmision-spot-primary-market-auction-report-2021, които са публикувани в меню: Market data-Environmental Markets-Auction Market- Information Downloads или чрез пряк достъп от следния линк:

<https://www.eex.com/en/market-data/environmental-markets/eua-primary-auction-spot-download> .

Отчетеният разход за квоти за въглеродни емисии за регулаторния период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г. е в размер на **37,463 хил. лв.** (542 t CO₂ x 35,34 евро/t = 19,154 евро или 37,463 хил. лв.).

Разликата между отчетения разход за квоти за въглеродни емисии за регулаторния период 01.07.2020 г. - 30.06.2021 г. (37,463 хил. лв.) и сбора от признатия разход за квоти за въглеродни емисии в отмененото Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. и компенсирания недовзетия приход за квоти емисии, по Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. (63,784 хил. лв. + 9,51 хил. лв. = 73,294 хил. лв.), е в размер на **-35,827 хил. лв.** (73,294 хил. лв. – 37,463 хил. лв. = -35,831 хил. лв.).

В тази връзка, за регулаторния период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г. разходите за квоти за въглеродни емисии на „Топлофикация - Габрово“ ЕАД са определени в размер на 27,953 хил.лв. (63,784 хил.лв. – 35,831 хил.лв. = 27,953 хил.лв.).

2. Разходи за амортизации:

Комисията е признала в Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. разходите за амортизации, по отношение на котел 8, като е приела ДМА - Машини, съоръжения и оборудване, в размер на 6 920 хил. лв. по отчет към 31.12.2018 г. и 7 253 хил. лв. към 31.12.2019 г. или увеличение с 333 хил. лв. Разходите за амортизации в производството са

в съответствие с отчетната стойност на активите, съгласно справка № 2 „РБА“ и съответната амортизационна норма при 15 г. срок за амортизация в производството.

Следва да се има предвид, че при възприемане на специфичния подход, избран в счетоводната политика на всяко отделно регулирано дружество, предприятията и техните клиенти няма да бъдат третирани равнопоставено, което е императивно изискване на чл. 23, т. 5 от ЗЕ. В тази връзка и доколкото техническите и експлоатационните характеристики на енергийните обекти за пренос на топлинна енергия на всички регулирани дружества са служебно известни на регулаторния орган, е извършена обобщена оценка на техния полезен живот, като е прието за целесъобразно за регулаторни цели да се приемат единни амортизационни квоти за активите в преноса на топлинна енергия. НРЦТЕ и НРЦЕЕ не съдържат изисквания относно начина на групиране на активите при определяне на амортизационните квоти, поради което преценката е извършена при условията на оперативна самостоятелност. Активите са групирани съобразно регулираните дейности, за които на дружествата се утвърждават цени, а именно – активи в производството и активи в преноса, в съответствие с правилата за регулиране на цени, съгласно ЗЕ. Разпоредбите на данъчното законодателство са неприложими при определяне на цени, които подлежат на регулиране по реда на ЗЕ, видно от разпоредбите на чл. 9, ал. 6 от НРЦТЕ, чл. 14, ал. 4 от НРЦЕЕ, а също и т. 31 от Указания - НВ, които изискват разходите за амортизации да се изчисляват на основата на обосноваван от дружеството и признат от Комисията технически и икономически полезен живот на активите чрез прилагане на линеен метод на амортизация.

3. Намаляване цената на горивата (въглища и биомаса):

Цената на въглищата за периода 01.07.2020-30.06.2021 г. е определена в съответствие с отчетната стойност и калоричност на въглищата за 2019 г. Цената на биогоривото за периода 01.07.2020-30.06.2021 г. е определена в съответствие с отчетната стойност и калоричност на биогоривото за 2019 г.

4. Разходи за заплати и възнаграждения:

Разходите за заплати и възнаграждения са коригирани от 980 хил. лв. на 1 075 хил. лв., а осигурителните вноски са коригирани от 206 хил. лв. на 226 хил. лв., съгласно заявените от дружеството за периода 01.07.2020-30.06.2021 г. и при съобразяване с установеното в мотивите на Решение № 5378 от 03.06.2022 г. на ВАС по адм. дело № 9635 от 2021 г.

5. Технологични разходи по преноса:

Количествата на топлинната енергия за технологични разходи по преноса са на база отчетен период, съобразени с производствената, ремонтна и инвестиционна програми, както и развитието на мрежите и реалните стойности на загубите, породени от намаленото потребление на топлинна енергия. Технологичните разходи по преноса са в съответствие с утвърдената методика от КЕВР, съгласно изискванията на чл. 21, ал. 1, т. 19 от ЗЕ. За целите на ценовото регулиране, в признатите от Комисията технологични разходи по преноса могат да се включат показатели на разхода (MWh и %), установени в резултат на сравнителни анализи за нивото му през изминали години, гранични стойности на разхода от 10%, постижими при оптимални условия на пренос на топлинна енергия, както и използването на експертна оценка за неговото изменение през новия ценови период, в резултат от извършените и предстоящите за извършване инвестиции в топлопреносната мрежа с предварително изолирани тръби.

6. Норма на възвръщаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указания-НВ, „Топлофикация-Габрово“ ЕАД е представило справка Приложение № 3 (от ценови модел справки от № 1 до № 9), от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2019 г. е 6,84%. В Приложение № 3 дружеството е посочило договорените лихвени проценти и остатъчна главница, на базата на които е изчислен общият процент.

Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не са в съответствие с тази норма. Регулаторните правомощия на Комисията включват определянето на пределни стойности на определени разходи, които могат да бъдат заимствани от официални източници, което се извлича и от разпоредбите на чл. 10, ал. 2 от НРЦТЕ и чл. 15, ал. 2 от НРЦЕЕ, според които нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е в съответствие с пазарната норма. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява по начина, посочен в т. 40 от Указания-НВ, но се утвърждава до размера, посочен в т. 41 от Указания-НВ, според която Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. В този смисъл е допустимо едновременното прилагане на двата подхода по

т. 40 и т. 41 от Указания-НВ. В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ЗЕ, основните цели на този закон са създаване на предпоставки за създаване и развитие на конкурентен и финансово стабилен енергиен пазар и енергийни доставки при минимални разходи. В чл. 2, ал. 2 от същия закон е предвидено наред с други и задължението, производството и търговията с електрическа и топлинна енергия да се извършват при гарантиране интересите на потребителите. Целите, посочени в чл. 2 от ЗЕ са ангажимент на органите, осъществяващи държавната политика в енергетиката, регулиране на дейностите в енергетиката, както и на всички енергийни дружества, каквото е и „Топлофикация - Габрово“ ЕАД. В тази връзка, с оглед спазване на изискванията на чл. 2, ал. 1, т. 4 от ЗЕ, е необходимо лицензиантът също да полага необходимите усилия, за да минимизира разходите си за осъществяване на лицензионната дейност. Гаранция за изпълнение на това задължение от енергийните предприятия е дейността на КЕВР по регулиране на цените в енергетиката и принципите, от които регулаторът се ръководи при извършването на тази дейност. На основание чл. 23, т. 4, т. 10 и т. 11 от ЗЕ, КЕВР следва да създава стимули за енергийните предприятия за ефективност на регулираните дейности, както и осигуряване на баланса между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следва да се съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Отчитането на факта, че кредитите са привлечени от дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива са били различни и кредитополучателите не са предоговорили лихвените проценти е в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Това обстоятелство демотивира мениджмънта на дружеството да търси опции за предоговаряне на условията по договорите за съществуващите кредити, като дори създава условия за сключването на нови такива при непазарни нива, в т. ч. и със свързани лица, с което неоснователно през цените на електрическата енергия би увеличило маржа си, съответно ощетило крайните клиенти.

Предвид изложеното, приложимото законодателство допуска намаляване на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал при отразяване на обективното

състояние на пазара на кредитните услуги към съответния момент, с цел запазване относителната стабилност на цените на произведените от дружеството енергийни продукти в интерес на неговите клиенти.

С оглед горното, е извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,24%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2019 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). По тези съображения е обосновано целевата норма на възвръщаемост на привлечения капитал за регулаторния период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г. да е в размер на 3,24%. Определянето на ценообразуващите елементи за регулаторни цели, съобразено с пазарните им стойности, цели недопускане ощетяване на енергийните предприятия и клиентите, с което се спазва принципът в чл. 23, т. 4 от ЗЕ за осигуряване баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите.

7. Разходи за ремонт:

Разходите за ремонт са определени на 399 хил. лв., съгласно отчетените от дружеството за периода 01.07.2020-30.06.2021 г. и при съобразяване с установеното в мотивите на Решение № 5378 от 03.06.2022 г. на ВАС по адм. дело № 9635 от 2021 г.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация - Габрово“ ЕАД, за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 296,76 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 207,33 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 100,49 лв./MWh;
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
 - 4.1. Необходими годишни приходи – 5 232 хил. лв., в т.ч.:
 - 4.1.1. Разходи – 5 164 хил. лв., от които условно-постоянни – 2 614 хил. лв. и променливи – 2 550 хил. лв.;
 - 4.1.2. Регулаторна база на активите – 2 081 хил. лв.;
 - 4.1.3. Норма на възвръщаемост – 3,26%;
 - 4.2. Количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 7 200 MWh;
 - 4.3. Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 30 800 MWh.

Изказвания по т.3.:

Докладва Б. Паунов. Аспекти, по които АССГ се е произнесъл, са следните: разходите за закупуване на квоти за емисии парникови газове, разходите за амортизации, разходи за ремонти, разходи за горива, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал, разходите за заплати и възнаграждения и технологични разходи по преноса.

След направен анализ работната група е направила следните корекции:

Разходите за закупуване на квоти са съобразени с отчетните данни за периода и съответната цена, като са приспаднати направените корекции в последващо ценово решение. Разходите за амортизации, разходите за горивата (въглища и биомаса),

разходите за заплати и възнаграждения и нормата на възвръщаемост на привлечения капитал са съобразени с указанията. Корижирани са разходите за ремонт.

Технологичните разходи по преноса не са променени.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация - Габрово“ ЕАД за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г. са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 296,76 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 207,33 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 100,49 лв./MWh.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 2546 от 16.04.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 63 състав по адм. дело № 7399 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 5378 от 03.06.2022 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 9635 от 2021 г., работната група предлага Комисията да обсъди и приеме следните решения:

1. Да приеме настоящия доклад;
2. Да приеме решение за утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин на „Топлофикация - Габрово“ ЕАД.

Б. Паунов прочете диспозитива на проекта на решение:

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация - Габрово“ ЕАД за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 296,76 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 207,33 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 100,49 лв./MWh;
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
 - 4.1. Необходими годишни приходи – 5 232 хил. лв., в т.ч.:
 - 4.1.1. Разходи – 5 164 хил. лв., от които условно-постоянни – 2 614 хил. лв. и променливи – 2 550 хил. лв.;
 - 4.1.2. Регулаторна база на активите – 2 081 хил. лв.;
 - 4.1.3. Норма на възвръщаемост – 3,26%;
 - 4.2. Количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 7 200 MWh;
 - 4.3. Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 30 800 MWh.

Ив. Н. Иванов отбеляза, че към настоящия момент е отнета лицензията на „Топлофикация – Габрово“ ЕАД. В разглеждания период дружеството е функционирало и решението е напълно законосъобразно.

Ив. Н. Иванов установи, че няма други изказвания и подложи на гласуване проекта на решение.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 2546 от 16.04.2021 г. на

Административен съд - София град, Трето отделение, 63 състав по адм. дело № 7399 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 5378 от 03.06.2022 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 9635 от 2021 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

I. Приема доклад относно утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Топлофикация – Габрово“ ЕАД, след отмяна на т. 14 от Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 2546 от 16.04.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 63 състав по адм. дело № 7399 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 5378 от 03.06.2022 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 9635 от 2021 г.;

II. Утвърждава на „Топлофикация - Габрово“ ЕАД за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 296,76 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 207,33 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 100,49 лв./MWh;
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
 - 4.1. Необходими годишни приходи – 5 232 хил. лв., в т.ч.:
 - 4.1.1. Разходи – 5 164 хил. лв., от които условно-постоянни – 2 614 хил. лв. и променливи – 2 550 хил. лв.;
 - 4.1.2. Регулаторна база на активите – 2 081 хил. лв.;
 - 4.1.3. Норма на възвръщаемост – 3,26%;
 - 4.2. Количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 7 200 MWh;
 - 4.3. Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 30 800 MWh.

В заседанието по **точка трета** участват председателят доц. д-р Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Александър Йорданов, Благой Голубарев.

Решението е взето с **три гласа „за”** (доц. д-р Иван Н. Иванов - за, Александър Йорданов – за, Благой Голубарев - за), от които **два гласа** (Александър Йорданов, Благой Голубарев) на членове на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.4. Комисията, след като разгледа **Решение № 5901 от 15.06.2022 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 8254 от 2021 г., с което е оставено в сила Решение № 2920 от 05.05.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 8 състав по адм. дело № 7406 от 2020 г., с което се отменя Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. 23 и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:**

С Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2020 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала” на дружества от сектор „Топлоенергетика”. По т. 23 от посоченото решение, Комисията е утвърдила на „Брикел” ЕАД цени на електрическата и топлинната енергия, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 186,37 лв./MWh, премия по чл. 33а от Закона за енергетиката (ЗЕ) – 96,94 лв./MWh; еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 76,80 лв./MWh, при ценообразуващи елементи на цените: необходими годишни приходи – 149 156 хил. лв., в т. ч.: разходи – 144 107 хил. лв., от които условно-постоянни – 26 407 хил. лв. и променливи – 117 701 хил. лв.; регулаторна база на активите – 97 646 хил. лв., норма на възвръщаемост – 5,17%; при количество електрическа енергия – 133 293 MWh, в т.ч.: от високоефективно комбинирано производство – 436 600 MWh и количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 14 214 MWh.

По жалба на „Брикел” ЕАД, с Решение № 2920 от 05.05.2021 г. на Административен съд - София град (АССГ), Трето отделение, 8 състав по адм. дело № 7406 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 5901 от 15.06.2022 г. на Върховния административен съд – Трето отделение (ВАС), по адм. дело № 8254 от 2021 г. е отменено Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г., в частта му по т. 23, и преписката е върната на КЕВР за ново произнасяне при съобразяване на дадените задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

АССГ е приел, че утвърдените от КЕВР цени са формирани при противоречие с нормативните разпоредби, решението в оспорената част е незаконосъобразно като противоречащо на материалния закон и следва да бъде отменено на основание чл. 146, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). ВАС е приел, че решението на АССГ следва да се остави в сила, като е изложил подробни мотиви в тази връзка.

ВАС приема за правилни изводите на АССГ за незаконосъобразност на оспорения административен акт по отношение на **разходите за закупуване на квоти за емисии парникови газове**. В касационното решение се посочва, че по силата на чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК) „Брикел” ЕАД трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ). Разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от ЗОИК задължава операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията. За неизпълнение на изискванията на тази разпоредба на операторите на инсталацията се налага имуществена санкция за всеки тон еквивалент въглероден диоксид, за който операторът не е предал квоти. Според ВАС, именно въз основа на тези законови задължения „Брикел” ЕАД трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи. Съгласно схемата за безплатно разпределение на квоти на парникови газове по силата на дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността (Директива 2009/29/ЕО), получаваните от операторите на инсталации безплатни квоти ежегодно намаляват, което води до необходимост за

закупуване на емисионни квоти в по-голям размер спрямо отчетените за предходния период. Одобреното количество квоти от 580 564 тона CO₂ е така заявеното от дружеството. Този ценообразуващ елемент представлява променлив разход по смисъла § 1, т. 10 от ДР на НРЦТЕ, дейност, поради което икономически обосновано е разходите за емисии да се включват в цените на периода, за който са относими, на база прогноза. Всички икономически обосновани разходи, в т.ч. и разходите за закупуване на необходимите квоти за емисии парникови газове следва да бъдат включвани в цените на услугите за периода, за който се отнасят, тъй като в противен случай се получава изместване на разходи, които да бъдат заплащани от клиентите през период, към който са неотнесими. Както количествата, така и цената на емисионните квоти следва да бъдат прогнозни за предстоящия регулаторен период, а не отчетни, тъй като енергийните предприятия ще закупуват емисиите през бъдещ период, като изискването е прогнозирането да е въз основа на данни от националната и международната практика съгласно чл. 3, ал. 4 и чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ. Разходите за въглеродни емисии са реално платими през регулаторния период и могат да бъдат прогнозирани, както всеки един елемент от останалите групи разходи. Съдът се позовава на изготвената по делото експертиза, която е установила тенденция и данни за покачване на борсовите цени на квоти, като в тази връзка ВАС приема, че правилно АССГ е счел, че приетата от Комисията цена на въглеродните емисии от 22 евро/тон е занижена спрямо пазарните нива към датата на приемане на Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на КЕВР с 12 %, като се отклонява с над 25 % към края на 2020 г. и с над 40 % от нивата към февруари 2021 г. Налице е неточно определяне на цената на емисиите парникови газове и след връщане на преписката регулаторът трябва да вземе предвид покупната цена от 25 евро/тон към момента на постановяване на своя акт. Отделно от това се получава натрупване на разходи, които ако не бъдат компенсирани остават за сметка на топлофикационното дружество и формират загуби, намалявайки утвърдената им възвръщаемост. Според ВАС, възможността съобразно нормативната уредба за компенсиране на разликата, не би могла да бъде осъществена в този ценови период. Тази възможност за нормативно компенсиране е само перспектива, а не отразява конкретните нужди за периода и е трябвало да бъде съобразена от КЕВР. Този компенсаторен механизъм би могъл да бъде приложен за процесния ценови период, само в случай, че прогнозната цена към момента на постановяване на административния акт би се увеличила над 25 евро/тон. В този смисъл ВАС приема, че решение на регулатора противоречи на предвидения в чл. 31, т. 2 от ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им.

ВАС намира за правилни изводите на първоинстанционния съд по отношение на **разходите за заплати и възнаграждения**. В решението на касационната инстанция се посочва, че направеният от АССГ извод е основан на данните по делото и съдебната комплексна технико-икономическа експертиза (СКТИЕ). Във връзка с разходите за заплати и възнаграждения, заявени от „Брикел“ ЕАД, е установено, че корекцията в заявените от дружеството разходи е в намаление с 104 хил. лв. от 10 372 хил. лв. на 9 429 хил. лв. Допуснатото от КЕВР увеличение на разходите за възнаграждения и заплати е в размера на 8,9 %, във връзка с увеличението на минималната работна заплата в страната от 01.01.2020 г. В обосновката за исканото увеличение на разходите за заплати и възнаграждения „Брикел“ ЕАД е посочило, че целта е да се навакса изоставането на възнагражденията, които са съществено под средния размер на заплатите в отрасъл „Енергетика“. От заключението по СКТИЕ е установено, че КЕВР не е предоставила данни и не е извършила сравнителен анализ по отношение на заплащането в различните дружества. В случая, според ВАС, КЕВР е извършила посоченото намаление в разходите в нарушение на приложимите чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ, съответно чл. 11, ал. 4 от НРЦЕЕ и

Глава втора, раздел 1 от Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала” (Указания-НВ), в които е предвидено КЕВР да утвърждава прогнозен размер на разходите след преценка за икономическата им обосновааност, въз основа на представени от дружествата обосновки и доказателства и на база сравнителен анализ, което в случая не е сторено. Според ВАС, ограничението на допуснатото увеличение до 8,9 % не отчита състоянието на пазара на труда в различните региони на страната и няма да позволи повишаване на конкурентоспособността на дружеството в региона при наемане на персонал. Касационната инстанция сочи, че така приложен общият процент на увеличение нарушава принципа за равенство, обективиран в чл. 8, ал. 2 от АПК, който е доразвит в специалната уредба на чл. 23, т. 5 от ЗЕ. Според ВАС, предвиденото увеличаване няма да преодолее съществуващото изоставане на средната работна заплата в дружеството в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2019 г. в отрасъл „Енергетика“. В случая при прилагане на общия подход е нарушен принципът на чл. 23, т. 5 от ЗЕ и по отношение на процесното дружество не е отчетено значителното изоставане от средната заплата за отрасъла. В тази връзка касационната а инстанция счита, че в тази си част решението на КЕВР е постановено в нарушение на чл. 23, т. 5 от ЗЕ, след като регулаторът не осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия и не отчита спецификата на конкретното дружество - „Брикел“ ЕАД. Еднаквото третиране изисква не прилагане на един и същ процент увеличение спрямо всички дружества от сектор „Топлоенергетика“, а изравняване на заплатите до средната за сектора, което означава различен процент в зависимост от спецификите на всяко дружество.

ВАС приема за правилни изводите на АССГ по отношение на **норма на възвръщаемост на привлечения капитал**. В решението на касационната инстанция се посочва, че съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала. Видно от Справка № 3 нормата на възвръщаемост на привлечения капитал (НВпк) е коригирана, като е заявена 10,88 %, а е одобрена 3,24 %. Така заявената НВпк се формира от заеми от 2006 г. и 2010 г. КЕВР е утвърдила НВпк на база на статистически данни на БНБ към 31.12.2019 г. ВАС споделя приетото от АССГ, че не е икономически обосновано статистическите данни за лихвените нива към края на 2019 г. да се прилагат към кредити, привлечени от топлофикационното дружество в предходен регулаторен период при положение, че дружеството няма нито задължението, нито възможността да предоговаря или рефинансира кредитите си ежегодно. Според съда, одобрената от КЕВР НВпк може да се приеме за икономически обоснована за кредити, получени през периода, за който се отнася, но не се отчитат влияния като такси за разглеждане и управление на кредита и други, каквито са налице при банковите заеми. Директното прилагане на пазарната лихва към края на последната календарна година, без анализ и прилагане на корекции, е необосновано от икономическа гледна точка. При определяне на утвърдената среднопретеглена норма на възвръщаемост, КЕВР е приложила т. 41 от Указания-НВ, като е взела предвид норма на възвръщаемост на привлечения капитал от 3,24% по официални данни на БНБ за кредити за нефинансови предприятия, за периода към края на предходната 2019 г. Съгласно посочената т. 41, КЕВР определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните й величини и/или официално публикувана прогнозна информация. В тази връзка, касационната инстанция счита, че в т. 41 на Указанията не е посочено към кой момент следва да се вземат статистическите данни за пазарната цена на привлечения капитал. Според съда, КЕВР необосновано е приела статистическите данни към края на предходната година, без да

обсъди дали са актуални към датата на постановяване на оспореното решение, още по-малко какви са прогнозните стойности през целия ценови период.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото при спазване на указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г., в частта му по т. 23, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда задължителни указания с Решение № 5901 от 15.06.2022 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 8254 от 2021 г., с което е оставено в сила Решение № 2920 от 05.05.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 8 състав по адм. дело № 7406 от 2020 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Брикел“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г., са както следва:

8. Разходи за закупуване на квоти за емисии парникови газове:

За регулаторния период 01.07.2020 г. - 30.06.2021 г. разходите за квоти за въглеродни емисии на „Брикел“ ЕАД са определени в размер на 15 019 хил.лв. (24 970 хил.лв. – 9 951 хил.лв. = 15 019 хил.лв.). Същите са изчислени при съобразяване със следното:

1.1. Разходите за квоти за въглеродни емисии (CO₂) на „Брикел“ ЕАД, утвърдени в отмененото Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г., са определени в размер на 24 970 хил. лв. (580 563 t CO₂ x 43,01 лв./t = 24 970 хил. лв.).

1.2. С последващо Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. на КЕВР са извършени корекции на необходимите приходи по отношение на разходите за квоти за въглеродни емисии, съгласно чл. 24а, ал. 1 от НРЦЕЕ и чл. 8, ал. 10 от НРЦТЕ, като на дружеството е компенсиран недовзет приход квоти за въглеродни емисии, в размер на 5 109 хил. лв., при отчетена средна цена на емисии CO₂ за периода 01.07.2020 г. – 15.04.2021 г., в размер на 30,97 евро/t.

Корекция по въглеродни емисии

	месец	Общо:
Количество, Qe	тона	291 210
Прогнозна цена на въглеродни емисии , Цпе	евро/тон	22,00
Отчетена цена на въглеродни емисии , ЦII	евро/тон	30,97
надвзет/недовзет приход от въглеродни емисии	хил.лв	5 109

В изпълнение на Решение № 5901 от 15.06.2022 г. на ВАС по адм. дело № 8254 от 2021 г. за целите на ценообразуването се приема средна отчетна цена (Average auction price) на CO₂ квоти от проведените в периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г. първични търгове (Primary market auction) на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange) в размер на **35,34** евро/тон CO₂ (69,12 лв./тон CO₂).

Левовата равностойност е изчислена с фиксирания валутен курс на Българската народна банка (1,95583 лв./евро). При изчисляването на посочената цена не са взети предвид постигнатите отчетни цени на CO₂ квоти на проведените търгове на германската и полската борси, както и тези за авиационни оператори. Поради това, че регулаторният период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г. обхваща полугодията на две календарни години (2020 г. и 2021 г.), за целите на изчисленията са използвани публично достъпни данни във файлове с наименование Emmision-spot-primary-market-auction-report-2020 и Emmision-spot-primary-market-auction-report-2021, които са публикувани в меню: Market data-Environmental Markets-Auction Market- Information Downloads или чрез пряк достъп от следния линк:

<https://www.eex.com/en/market-data/environmental-markets/eua-primary-auction-spot-download> .

Отчетеният разход за квоти за въглеродни емисии за регулаторния период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г. е в размер на 20 128 хил. лв. (291 210 t CO₂ x 35,34 евро/t = 10 291 евро или 20 128 хил. лв.).

Разликата между отчетения разход за квоти за въглеродни емисии за регулаторния период 01.07.2020 г. - 30.06.2021 г. (20 128 хил. лв.) и сбора от признатия разход за квоти за въглеродни емисии в отмененото Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. и компенсирания недовзетия приход за квоти емисии, по Решение № Ц-26 от 01.07.2021 г. (24 970 хил. лв. + 5 109 хил. лв. = 30 079 хил. лв.), е в размер на -9 951 хил. лв. (20 128 хил. лв. – 30 079 хил. лв. = -9 951 хил. лв.).

За регулаторния период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г. разходите за квоти за въглеродни емисии на „Брикел“ ЕАД са определени в размер на 15 019 хил.лв. (24 970 хил.лв. – 9 951 хил.лв. = 15 019 хил.лв.).

В тази връзка е коригирана производствената програма на дружеството за ценовия период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г., както следва:

- коригирано е количеството въглища от 915 322 t, с цена 88,91 лв./t, на 903 834 t, с цена 95,13 лв./t, съгласно отчетените за ценовия период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г.

- коригирано е количеството комбинирана електрическа енергия от високоефективно производство от 436 600 MWh на 400 566 MWh, съгласно отчетеното количество електрическа енергия с издадени сертификати за произход за ценовия период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г.

9. Разходи за заплати и възнаграждения:

Разходите за заплати и възнаграждения са коригирани от 10 268 хил. лв. на 10 372 хил. лв., а осигурителните вноски са коригирани от 2 962 хил. лв. на 3 001 хил. лв., съгласно заявените от дружеството за периода 01.07.2020-30.06.2021 г. и при съобразяване с установеното в мотивите на Решение № 5901 от 15.06.2022 г. на ВАС по адм. дело № 8254 от 2021 г.

10. Норма на възвръщаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указания-НВ, „Брикел“ ЕАД е представило справка Приложение № 3 (от ценови модел справки от № 1 до № 9), от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2019 г. е

10,88%. В Приложение № 3 дружеството е посочило договорените лихвени проценти и остатъчна главница, на базата на които е изчислен общият процент.

Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не са в съответствие с тази норма. Регулаторните правомощия на Комисията включват определянето на пределни стойности на определени разходи, които могат да бъдат заимствани от официални източници, което се извлича и от разпоредбите на чл. 10, ал. 2 от НРЦТЕ и чл. 15, ал. 2 от НРЦЕЕ, според които нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е в съответствие с пазарната норма. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява по начина, посочен в т. 40 от Указания-НВ, но се утвърждава до размера, посочен в т. 41 от Указания-НВ, според която Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. В този смисъл е допустимо едновременното прилагане на двата подхода по т. 40 и т. 41 от Указания-НВ. В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ЗЕ, основните цели на този закон са създаване на предпоставки за създаване и развитие на конкурентен и финансово стабилен енергиен пазар и енергийни доставки при минимални разходи. В чл. 2, ал. 2 от същия закон е предвидено наред с други и задължението, производството и търговията с електрическа и топлинна енергия да се извършват при гарантиране интересите на потребителите. Целите, посочени в чл. 2 от ЗЕ са ангажимент на органите, осъществяващи държавната политика в енергетиката, регулиране на дейностите в енергетиката, както и на всички енергийни дружества, каквото е и „Брикел“ ЕАД. В тази връзка, с оглед спазване на изискванията на чл. 2, ал. 1, т. 4 от ЗЕ, е необходимо лицензиантът също да полага необходимите усилия, за да минимизира разходите си за осъществяване на лицензионната дейност. Гаранция за изпълнение на това задължение от енергийните предприятия е дейността на КЕВР по регулиране на цените в енергетиката и принципите, от които регулаторът се ръководи при извършването на тази дейност. На основание чл. 23, т. 4, т. 10 и т. 11 от ЗЕ, КЕВР следва да създава стимули за енергийните предприятия за ефективност на регулираните дейности, както и осигуряване на баланса между интересите на енергийните предприятия и клиентите. При преценката за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите, следва да се има предвид, че рискът за предприятията в сектор „Топлоенергетика“ е по-нисък от пазарния, поради наличието на условия за задължително изкупуване на електрическата енергия и сравнително стабилен пазар на топлинна енергия. Предвид изложеното, приложимото законодателство допуска намаляване на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал при отразяване на обективното състояние на пазара на кредитните услуги към съответния момент, с цел запазване относителната стабилност на цените на произвежданите от дружеството енергийни продукти в интерес на неговите клиенти.

С оглед горното, е извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,24%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2019 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия).

С оглед съобразяване с постановеното решение на ВАС, е извършен анализ на актуалните статистическите данни на пазарната цена на привлечения капитал към датата на постановяване на отмененото решение на КЕВР, както и на прогнозните стойности през целия ценови период 01.07.2020-30.06.2021 г. В тази връзка се установява, че съгласно официални данни на БНБ (Лихвени проценти и обеми по нов бизнес по кредити, различни от овърдрафт, за сектор Нефинансови предприятия по период на първоначално фиксиране на лихвения процент) за ценовия период 01.07.2020-30.06.2021 г. нивото на лихвите по кредитите до 1 млн. евро над 5 години са средно в размер на 1,76%, съответно за 2020 г. са в размер на 2,31% и 1,73% за 2021 г.

Съпоставимо с така установените данни за пазарната норма, по смисъла на чл. 15, ал. 2 от НРЦЕЕ и чл. 10, ал. 2 от НРЦТЕ, КЕВР определя целева норма на възвръщаемост на привлечения капитал в размер на 3,24%.

По тези съображения е обосновано целевата норма на възвръщаемост на привлечения капитал за регулаторния период 01.07.2020 г. – 30.06.2021 г. да е в размер на 3,24%.

Определянето на ценообразуващите елементи за регулаторни цели, съобразено с пазарните им стойности, цели недопускане ощетяване на енергийните предприятия и клиентите, с което се спазва принципът в чл. 23, т. 4 от ЗЕ за осигуряване баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Брикел“ ЕАД, за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 186,08 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 96,65 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 77,82 лв./MWh;
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
 - 4.1. Необходими годишни приходи – 143 848 хил. лв., в т.ч.:
 - 4.1.1. Разходи – 138 834 хил. лв., от които условно-постоянни – 26 549 хил. лв. и променливи – 112 285 хил. лв.;
 - 4.1.2. Регулаторна база на активите – 96 987 хил. лв.;
 - 4.1.3. Норма на възвръщаемост – 5,17%;
 - 4.2. Количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 400 566 MWh;
 - 4.3. Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 14 214 MWh.

Изказвания по т.4.:

Докладва Б. Паунов. Аспекти, по които АССГ се е произнесъл, са следните: разходите за закупуване на квоти за емисии парникови газове, разходите за заплати и възнаграждения и нормата на възвръщаемост на привлечения капитал.

След направен анализ работната група е направила следните корекции:

Разходите за закупуване на квоти са съобразени с отчетните количества за периода и съответната цена, като са коригирани с последващо ценово решение. Разходите за заплати и възнаграждения и нормата на възвръщаемост на привлечения капитал са съобразени с указанията. В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „ Брикел“ ЕАД за периода 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г. са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 186,08 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 96,65 лв./MWh;

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 77,82 лв./MWh;

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 5901 от 15.06.2022 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 8254 от 2021 г., с което е оставено в сила Решение № 2920 от 05.05.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 8 състав по адм. дело № 7406 от 2020 г., работната група предлага Комисията да обсъди и приеме следните решения:

1. Да приеме настоящия доклад;

2. Да приеме решение за утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин, на „Брикел“ ЕАД.

Б. Паунов прочете диспозитива на проекта на решение:

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

Р Е Ш И:

Утвърждава на „ Брикел“ ЕАД за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 186,08 лв./MWh;

2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 96,65 лв./MWh;

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 77,82 лв./MWh;

4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:

4.1. Необходими годишни приходи – 143 848 хил. лв., в т.ч.:

4.1.1. Разходи – 138 834 хил. лв., от които условно-постоянни – 26 549 хил. лв. и променливи – 112 285 хил. лв.;

4.1.2. Регулаторна база на активите – 96 987 хил. лв.;

4.1.3. Норма на възвръщаемост – 5,17%;

4.2. Количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 400 566 MWh;

4.3. Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 14 214 MWh.

Ив. Н. Иванов установи, че няма изказвания и подложи на гласуване проекта на решение.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 5901 от 15.06.2022 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 8254 от 2021 г., с което е оставено в сила Решение № 2920 от 05.05.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 8 състав по адм. дело № 7406 от 2020 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

Р Е Ш И:

I. Приема доклад относно утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма

на възвръщаемост на капитала”, на „Брикел“ ЕАД, след отмяна на т. 23 от Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 2920 от 05.05.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 8 състав по адм. дело № 7406 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 5901 от 15.06.2022 г. на Върховния административен съд – Трето отделение по адм. дело № 8254 от 2021 г.;

II. Утвърждава на „ Брикел“ ЕАД за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 186,08 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 96,65 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 77,82 лв./MWh;
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
 - 4.1. Необходими годишни приходи – 143 848 хил. лв., в т.ч.:
 - 4.1.1. Разходи – 138 834 хил. лв., от които условно-постоянни – 26 549 хил. лв. и променливи – 112 285 хил. лв.;
 - 4.1.2. Регулаторна база на активите – 96 987 хил. лв.;
 - 4.1.3. Норма на възвръщаемост – 5,17%;
 - 4.2. Количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 400 566 MWh;
 - 4.3. Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 14 214 MWh.

В заседанието по **точка четвърта** участват председателят доц. д-р Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Александър Йорданов, Благой Голубарев.

Решението е взето с **три гласа „за”** (доц. д-р Иван Н. Иванов - за, Александър Йорданов – за, Благой Голубарев - за), от които **два гласа** (Александър Йорданов, Благой Голубарев) на членове на Комисията със стаж в енергетиката.

РЕШЕНИЯ ОТ ЗАСЕДАНИЕТО:

По т.1. както следва:

I. Приема доклад относно утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Топлофикация – ВТ“ АД, след отмяна на т. 7 от Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с Решение № 5379 от 29.08.2022 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, постановено по адм. дело № 7400 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 8306 от 07.08.2023 г. на Върховния административен съд на Република България, Трето отделение, по адм. дело № 10180 от 2022 г.;

II. Утвърждава на „Топлофикация - ВТ“ АД, за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г.

По т.2. както следва:

I. Приема доклад относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Топлофикация-Сливен-инж. Ангел Ангелов“ ЕАД, след отмяна на т. 13 от Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и

водно регулиране с влязло в сила Решение № 2999 от 10.05.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 62 състав по адм. дело № 7402 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 166 от 11.01.2022 г. на Върховния административен съд – Трето отделение по адм. дело № 6950 от 2021 г.;

II. Утвърждава на „Топлофикация-Сливен-инж.Ангел Ангелов“ ЕАД за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г.

По т.3. както следва:

I. Приема доклад относно утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Топлофикация – Габрово“ ЕАД, след отмяна на т. 14 от Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 2546 от 16.04.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 63 състав по адм. дело № 7399 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 5378 от 03.06.2022 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 9635 от 2021 г.;

II. Утвърждава на „Топлофикация - Габрово“ ЕАД за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г.

По т.4. както следва:

I. Приема доклад относно утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Брикел“ ЕАД, след отмяна на т. 23 от Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 2920 от 05.05.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 8 състав по адм. дело № 7406 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 5901 от 15.06.2022 г. на Върховния административен съд – Трето отделение по адм. дело № 8254 от 2021 г.;

II. Утвърждава на „Брикел“ ЕАД за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2021 г.

Приложения:

1. Доклад с вх. № Е-Дк-386 от 28.03.2024 г. и Решение на КЕВР № Ц-6 от 03.04.2024 г. – утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Топлофикация – ВТ“ АД, след отмяна на т. 7 от Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с Решение № 5379 от 29.08.2022 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, постановено по адм. дело № 7400 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 8306 от 07.08.2023 г. на Върховния административен съд на Република България, Трето отделение, по адм. дело № 10180 от 2022 г.;

2. Доклад с вх. № Е-Дк-387 от 28.03.2024 г. и Решение на КЕВР № Ц-7 от 03.04.2024 г. – утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Топлофикация-Сливен-инж. Ангел Ангелов“ ЕАД,

след отмяна на т. 13 от Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 2999 от 10.05.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 62 състав по адм. дело № 7402 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 166 от 11.01.2022 г. на Върховния административен съд – Трето отделение по адм. дело № 6950 от 2021 г.;

3. Доклад с вх. № Е-Дк-388 от 28.03.2024 г. и Решение на КЕВР № Ц-8 от 03.04.2024 г. – утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Топлофикация – Габрово“ ЕАД, след отмяна на т. 14 от Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 2546 от 16.04.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 63 състав по адм. дело № 7399 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 5378 от 03.06.2022 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 9635 от 2021 г.;

4. Доклад с вх. № Е-Дк-389 от 28.03.2024 г. и Решение на КЕВР № Ц-9 от 03.04.2024 г. – утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Брикел“ ЕАД, след отмяна на т. 23 от Решение № Ц-28 от 01.07.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 2920 от 05.05.2021 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 8 състав по адм. дело № 7406 от 2020 г., оставено в сила с Решение № 5901 от 15.06.2022 г. на Върховния административен съд – Трето отделение по адм. дело № 8254 от 2021 г.

ЧЛЕНОВЕ НА КЕВР:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

.....
А. Йорданов

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н. ИВАНОВ

.....
Б. Голубарев

ЗА ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

ЮЛИЯН МИТЕВ
(Заповед № 335 от 03.04.2024 г.)

Протоколирал:

А. Фикова - главен експерт